

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

Issue: Seventy-Five

Strengthening Families Across The World

In This Issue:

Living the Dream

Courting Stories

Peace in the Home

Training Sons to be Husbands

*Weddings
with a Difference*

Girls' Sleepovers

**Coping with
Morning Sickness**

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John in Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>

Slovenski prevod revije: <http://aboverubies.czamolitev.org/>

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz [Pregovorov 31,10](#) (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES

PO BOX 681687

FRANKLIN, TN 37068-1687 USA

tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell

POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead2@yahoo.com

TISK: McQuiddly Printing, Nashville, TN ZDA

NASLOVNICA: Gina Bacon. Craig in Gina sta se poročila 31. maja 2008 v Kolumbiji, Južna Karolina, ZDA. Slikal: Danny Oakes.

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, februar 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org

Številka: petinsedemdeset

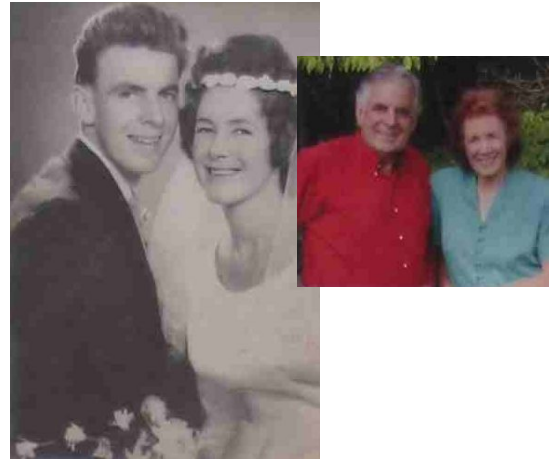
Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega doma v vaš dom.....	4
Živeti sanje.....	7
Ali se boš poročila z menoj?.....	9
Vsak trenutek je poseben.....	19
Ali imate mir z Bogom.....	20
Pomoč! Kako imam lahko MIR v svojem domu?.....	21
Priprava sinov, da bodo bogaboječi soprogi.....	26
Poročne slovesnosti – z drugačnostjo!	27
Dovolite dekletom naj bodo dekleta.....	37
Mamin zaklad.....	40
Nosečniške omejitve in jutranje slabosti.....	41
Bog ima večji plan.....	53
Ženstvena ljubkost.....	58

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Počutim se tako mlado, kot takrat ko sva se poročila: zakaj sva videti toliko starejša?

Slika: Evangeline z njenimi devetimi otroci v njenem rodovitnem vrtu.

Slika: Sedemletni Arrow in njegov kumarični gozdiček.

Slika: Jutranja žetev paradižnikov mojih devetdesetih paradižnikovih sadik. To leto so zopet zrasi tako visoko in čeprav sem visoka 182 cm, sem se morala iztegniti, da sem dosegla vrhove sadik.

Slika: Najini hčerki Mercy in Psalmody vonjata hrano, ki se pripravlja za naš večerni obrok. Običajno nas je vsak večer približno deset ljudi okoli naše družinske jedilne mize.

Slika: Abigail Maxwell, moja Above Rubies pomočnica, ki mi je tako zvesto služila zadnje tri mesece z nekaj Sereneinimi otroci – Engedi, Vison in Cedar.

Slika: Dve Serenini hčerki, Cherish in Engedi.

Pravkar sem se vrnila iz proslavljanja na Sereninem domu. Rada vstopam v njeno kopalnico, kjer je vsepovsod po stenah napisala verze o materinstvu. Citat mati Terezije pravi: „Ljubezen se prične s skrbjo za najbližje, tiste na domu.“ Kako

resnično. Kako mi postopamo in kaj opravljamo doma, bo štelo za vso večnost, bolj kot karkoli drugega kar naredimo zunaj našega doma.

Vem, da boste ob tej številki uživale v tokratni temi o dvorjenju in porokah. Ne glede katere starosti ali v kateri življenjski dobi smo, imamo vse rade to tematiko, kajne? Zaradi te teme sem se odločila, da na naslovnico dam poročno sliko. Kot odgovor na svojo prošnjo sem prejela na stotine fotografij: zelo težko se je bilo odločiti. Nekatero so vprašale ali bom na naslovnico dala svojo poročno sliko. Tega ne bi želela narediti, vendar jo bom natisnila v uvodnem članku. To sva midva s Colinom pred 45 leti! Poročila sva se 2. marca 1963 v Te Puke na Novi Zelandiji. Kakšna blagoslovljena in bogata leta nama je Gospod dal, bogastvo otrok in veliko vnukov – največje bogastvo katerega lahko kdorkoli kadarkoli prejme, trenutno 35 vnukov in upava na še veliko več.

Pred poroko sem molila zelo sebično molitev. Prosila sem Boga ali ne bi imel nič proti, če bi svoj prihod zakasnil dokler se ne poročim. Po poroki sem ga prosila, če lahko počaka do mojega prvega dojenčka. Leta so minevala. Otroci so odrasli in spoznala sem, da ga ponovno prosim, če lahko počaka do mojega prvega vnuka! Sedaj molim, da bi videla svoje pravnuke. Seveda, pričakujem Gospodov prihod, toda upala sem, da bom prejela te čudovite blagoslove!

V zadnji številki *Above Rubies* sem vam pokazala kako z Evangeline pričneva z delom na vrtu. Tukaj je nekaj fotografij, slikanih malce kasneje. Videli boste Arrowa, Evangelininega sedemletnika kako stoji poleg kumaričnega gozdička. To leto je želel posaditi vrt in je bil glede tega zelo resen. Evangeline je naredila oporo, da so se njegove kumare po njej lahko vzpenjale in kot lahko vidite so zelo dobro obrodile. Bolje kot moje. Pravzaprav, moje sadike kumar so ovenele, toda Arrowove so bujno uspevale! Kakšna priložnost za podjetnika! Vsak dan je Arrow prispel k mojim vratom s kumarami, da mi jih proda vsako po 50 centov. Na teden sem potrošila 10 dolarjev samo za kumare! Medtem ko sem ostala brez ficka, si je prislužil kupček denarja!

Poletja je konec in vsi imajo „sklonjeno glavo“ proti novemu letu izobraževanja na domu. Pogrešam opazovanje vnukov kako se igrajo na trati, ali skupino bratrancev ki hodijo mimo mojega pisarniškega okna skupaj s pihalkami v svojih rokah, pripravljeni da ujamejo kakšno žival ali celo ptice in žuželke na mojem vrtu! Hvala fantje.

Ker živimo tako skupaj, se punce s svojim izobraževanjem na domu menjujejo. Evangeline poučuje Pearlino Meadow srednjo šolo, skupaj z njenimi starejšimi otroci, medtem ko Pearl vzame nekaj Evangelininih mlajših otrok, ki so na isti stopnji kot njeni. Dobro se obnese.

Preden se je pričela šola sta Serene in Pearl uspeli zaključiti njun novi album – pesmi o ljubezni in zavezanosti zakonu. Všeč vam bo! Močne besede bodo blagoslovile vaš zakon. Želeli boste kupiti celo dodatne CD-je, da blagoslovite tudi druge zakonske pare, še posebej tiste ki si prizadevajo in potrebujejo podporo in spodbudo. Vem, da se boste čutile povezane s pesmimi kot se čutita Serene in

Pearl, ki ustvarjata iz globine njunih izkušenj, njunih radosti in stisk.

Posneli sta deset pesmi in že tudi vse zaključili, ko je Pearl dobila še eno idejo in dekleti sta napisali še eno pesem! Charlie, njen mož in producent ni bil najbolj zadovoljen s ponovnim začetkom, toda na koncu se je vdal. Sedaj boste blagoslovljene z enajstimi pesmimi v čudoviti skladnosti.

Tukaj so besede tiste pesmi, ki je vstopila v zadnji minuti...

Oni ni tip ki prinaša rože domov,
večerje ob svečah, ure pogovarjanja,
to ni njegova stvar, toda ne bodite zame v skrbeh -
ne morem pravzaprav razloga najti
najina ljubezen raste z vsakim letom,
to ni pravljica, toda vem da je vse v redu.

REFREN:

Mogoče je način kako objame najino malo deklico, ta ki me omehča;
mogoče je način na katerega me pogleda in vem da sem njegov svet;
mogoče je to kadar me objame.
Midva se tako odlično ujameva,
mogoče je to to!

Na najin medeni mesec sva odšla v gore,
rekla sva da bova šla ponovno, samo midva,
toda to je v redu, življenje gre po poti,
toda ne potrebujemo nenavadnih krajev
da ugotoviva, da je najina ljubezen dragocena.
Kdo potrebuje sanjarjenje, ko imamo resnično stvar?

REFREN:

Mogoče je način kako je pravkar prišel domov
in vse se zdi v redu;
mogoče je način na katerega je dal najinemu sinu tiste
iste nebeško modre oči;
Lahko je samo njegova preprosta vera v Boga
ki nikoli ne odpove,
mogoče je to to!

MOST:

Morda ni popoln,
ni potrebno da je v sanjah vsake ženske
toda jaz vem to,
jaz bom vzela vse njegove pomanjkljivosti
toda ne bi zamenjala njegovega poljuba za lahko noč.

NAPEV:

Mogoče je način kako pusti otrokom
da skačejo po njem;
mogoče je način kako je močan in molčeč,
in vendar me je spustil noter;
lahko je njegova umirjena gotovost katero
on vedno daje;
mogoče je to to!

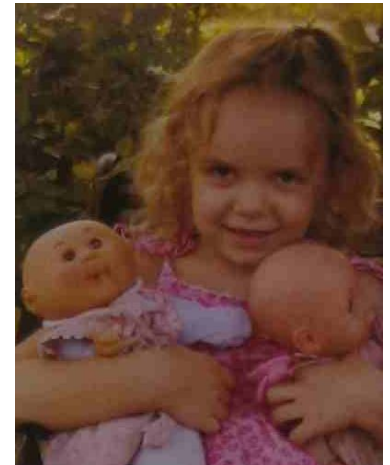
Naj vas Bog blagoslovi in naj vas naredi močne med vsakodnevno skrbjo za otroke, katere vam je Bog tako prijazno dal. Živimo v času, ki je odvrnjen od Božjega vzorca za življenje. Ni potrebno da se prilagodite temu vzorcu. Namesto tega sijte kot luči svetilnika v tem svetu medtem, ko svojo družino vzgajate za Boga in brezkompromisno stojite za resnico. Ljubite pravičnost in sovražite zlo.

Vzgajajte otroke, da bodo delali enako. Dvignite zastavo pravičnosti, ker je samo pravičnost ta, ki dviguje narod.

NANCY CAMPBELL, Founder & Editress
Primm Springs, Tennessee, ZDA

Živeti sanje

Najina triletna hčerka Autumn Rose se je vrgla v navidezno igro. Svoj glas in svoje obnašanje spremeni, in postane mati svojim punčkam. Všeč mi je da se igra mamico. Tako ljubko je slišati njeno gruljenje in tolažilne besede med pestovanjem njenih dojenčkov z zadovoljnim izrazom na obrazu. Toda, moram biti odkrita; ena najboljših stvari je to, da pravzaprav sama dobim za kako uro oddih. Ona se tako vživi v njen mali svet pretvarjanja, da svoje punčke odpelje v Wal-Mart (op. prev.: veriga diskontnih prodajaln po ZDA), jih hrani in jih daje spat da ne dela nemira v hiši in stvari se za trenutek umirijo.

Ima eno posebej dobro obrabljeno punčko o kateri pravi da je njen pravi dojenček. Pred nekaj dnevi me je vprašala kdaj bo imela resničnega dojenčka. „Ali ni tvoj resnični dojenček v tvojem vozičku?“ sem vprašala, rahlo v zadregi.

„Ne, resnični dojenček v mojem trebuhu,“ je pojasnila.

„Oh,“ sem se obotavljala. „Resničnega dojenčka v svojem trebuhu boš dobila ko boš odrasla in se poročila kot se je mamica.“

Njene oči so se zasvetile: „Ko se bom poročila s princem?“

„Da,“ sem se zasmejala. Ona je velik oboževalec Pepelke.

Za trenutek je pomislila. „Je lahko očka moj princ?“

„Ne, otrok, očka je že mamin princ.“

Pogledala je po sobi in pokazala na svojega starejšega brata. „Ali je Noble lahko moj princ?“

Ugotovila sem, da bo potrebnega nekaj pojasnjevanja. „Tvoji očka in tvoj brat ne moreta biti tvoja princa. To bo nekdo, ki bo poseben in ga boš srečala ko boš velika.“

Autumn se je nasmehnila z radostjo. „In jaz bom z njim ves čas živela?“

„Tako je.“

Tako je bila vznemirjena glede te ideje. Njeno navdušenje in spoštovanje sta me ujeli nepripravljeno in preblisnilo me je, da jaz že imam kar si ona predstavlja. Živela sem te sanje. Moj dolgi seznam opravil, ki jih je potrebno odključati v moji nenehni sedanji bitki z zadovoljstvom, je izginil ob misli da imam nekaj posebnega, za čemer celo otrok hrepeni z zadovoljstvom.

Autumn je splezala v moje naročje in se privila k meni: „Mami, ko bom dobila pravega, resničnega dojenčka boš lahko živela z mano ter princem in dojenčka si bomo delili“.

Zahvalila sem se ji za njeno velikodušnost in se na tiho zahvalila Bogu za blag opomin kako blagoslovljeno življenje mi je dal.

Nekaj dni kasneje sem bila pod tušem in Autumn je trčila v kopalniška vrata. Nobenega presenečenja ni tu. Vsakdo z majhnimi otroci ve, da celo v hiši ni varne cone; celo stranišče ni brez omejitev njihovi prisotnosti.

„Mami, kdo bo moj princ?“ je zavpila da preglasi šumenje vode.

Zopet ta pogovor? „Samo Bog ve kdo bo to,“ sem zavpila nazaj.

Potem sem slišala njen visok cvileči glas: „Bog kdo je moj princ?“ Morala sem si pokriti usta, da sem se prenehala smejati.

„Bog, povej mi kdo je moj princ,“ je še glasneje vztrajala. Odprla je vrata tuš kabine in rekla: „Bog mi noče odgovoriti.“ Uspela sem ohraniti na pol resen obraz. „On ti bo pokazal ko boš odrasla. Ni potrebno da prav sedaj o tem skrbiš.“

Videti je bila zadovoljna in odhitela je v kopalnico. Kasneje tega večera je splezala v očetovo naročje, da mu pove, da on ne more biti njen princ, toda ona bo dobila drugega princa in potem bo dobila dojenčka v svojem trebuhu. Seveda me je mož pogledal s širokimi očmi in pojasnila sem mu najine nedavne pogovore.

Autumn je napeto poslušala in s svojo glavo prikimavala. To je bila zanjo resna zadeva.

Lepota materinskega instinkta me je zadela naslednji dan ko sem jo opazovala kako se igra njeno igro mamice. To je naravno in dano od Boga. Ne morem reči da me preprosto posnema. Pogosto si v ogorčenju pulim svoje lase. Trije fantje, saj veste.

Njen namišljen svet me je ponovno navdihnil da zajamem pravljično bistvo tega

da si zaljubljen in vzgajaš družino. Kot deklica sem si predstavljala, da imam kuhinjo samo zase in kuham obroke za svojega moža. Moje srce bi se v pričakovanju napihnilo. Sedaj bom priznala, pogosto vidim svojo kuhinjo kot kraj garanja. Vse se vrti okoli posod in oblikovanju obrokov iz skromnih zalog. Toda, ugotovila sem kako jaz mislim o njej. Moj mož ima rad kar mu skuham in moji otroci so dobro nahranjeni in zelo zdravi. Ali niso sanje male deklice postale resnične?

Predstavljam si kakšno radost in zadovoljstvo mora imeti Bog, kadar nas opazuje kot matere in žene v naših domovih, in nam kaže isti vzgojni instinkt, katerega Autumn kaže svojim punčkam. Zagotovo je vesel, ko se mi iz sanj zapletamo v življenje ki ga je On načrtoval za nas.

PEARL BARRET, Primm Springs, Tennessee, ZDA

pearlbarrett@yahoo.com

Charlie in Pearl imata pet otrok, Meadow (13), Bowen (10), Rocklyn (8), Noble (6) in Autumn Rose (3).

Ali se boš poročila z menoj?

Zgodbe o dvorjenju katere boste rade prebrale!

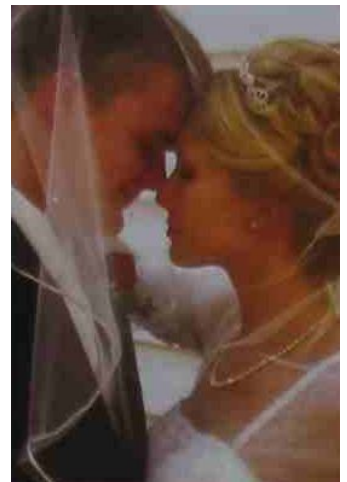
Sprehod ob sončnem zahodu

Najini družini sta že od nekdaj imeli skupno slavljenje in najini materi sta na skrivnem pripravili načrte za poroko že ko sva bila majhna. Skupaj sva bila vpletena v služenje družinam v naši cerkvi, kot tudi udeleženju v misijskih potovanjih v Kanado in Mehiko. Čeprav že leta pred najinim snubljenjem najboljša prijateljica, sta naju najine družine odgovorno držale in obdržala sva najvišjo raven čistosti.

Sestavila sem seznam lastnosti, katere sem želela v bogaboječem možu, in Nathan je vse od njih več kot izpolnjeval. Bila je samo stvar čakanja... moral je biti Božji trenutek. Vedela sem, in on je vedel, toda o tem ni bilo nikdar pogovora.

Ko sem svoje izobraževanje na domu dokončala, je Nathan prosil mojega očeta, če bi mi lahko pričel dvoriti. Najino dvorjenje je trajalo okoli pet mesecev. Po večerji v mestu, me je 26. oktobra pripeljal domov in odšla sva na sprehod ob sončnem zahodu. Pripeljal me je v borov gozd, gozdnat predel na naši posesti, kjer je načrtoval romantični kraj, kjer bi me zasnil. Žene iz naše cerkve so pazljivo izpolnile vsa njegova navodila – listi vrtnic posuti po poti, nežna glasba, ki je igrala skozi drevesa in migetajoče sveče. Sapo je jemalo.

Potem ko me je zasnil in sem seveda sprejela, sva se vrnila nazaj k hiši mojih staršev, kjer se je k praznovanju zbralo nekaj posameznikov iz naše cerkve. Dva meseca kasneje sva se poročila na pravljčni poroki v zgodovinski kapeli,

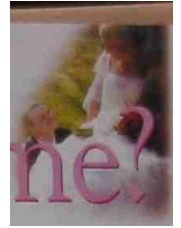

obkrožena z najinima družinama in najbližjimi prijatelji. Najin prvi poljub sva prihranila za najin poročni dan. Najina poroka je bila čudovita, toda najin zakon je nebeški.

JACKELYNN ERDELT, Inez, Texas, ZDA

njerdelt@gmail.com

Sliki zgoraj levo in desno. Poročila sta se januarja 2008 – Jackelynn je imela 19 let in Nathan 20 let in pričakujeta da ju Bog blagoslovi z otroci.

Moje sanje

Pred časom sem resnično razmišljala o poroki in prejela ponudbo, ki bi pripeljala v resničnost vse moje dekliške sanje o romantični ljubezni.

Kakorkoli, edini odgovor katerega sem lahko slišala od Boga je bil: „Ne zadovolji se s svojimi sanjami, teči za Mojimi.“

Izbrala sem Jezusa. On je resnično bistvo mojega življenja. Da, ta začetna izbira me ni ustavila v želji za romantičnostjo. In Bog, ljubosumen Bog, me je pričel klicati k višji obvezi, v posvečeno ljubezen, kar pomeni samo jaz in On.

Po dokaj težavnem razmerju v mojih zgodnjih dvajsetih (zlasti hrepenenju za nekim fantom) sem se priplazila k Jezusovim nogam rekoč: „Vzemi to breme iz mene. Videti je, da ne morem ostati zavezana samo tebi. Loči me v sebi.“ Odgovoril mi je: „Moja hčerka, če resnično hrepeniš po tem, se moraš predati. In moraš ne samo odnehati s tem moškim, temveč se odpovedati pravici do izbire pravega.“

Nekaj dni kasneje je moj oče prišel k meni in mi ponudil, ne vedoč za pogovor katerega sva imela z Bogom, da bi prevzel obvezo, da mi poišče moža.

Strinjala sem se. Od tega dne dalje sem prepustila „iskanje“ roke očeta in skušala po najboljših močeh slediti Bogu. Peljal me je sem in tja – preko luže, v različne države, preko ulic in skozi mesta.

Tega nisem naredila popolno. Moj pogled je mnogokrat pohajkoval... preiskujoče. Edino kar sem si dopustila, je bilo pisanje dnevnika svojemu možu. Vanj sem izlila vse svoje sanje, molitve in hrepenenja. Skozi to je Bog dnevno vodil moj pogled nazaj k Njemu. Neprenehoma sem molila: za milost, da hodim po poti katero ima zame Bog in za to, da se lahko medtem nečesa oprijemljem.

Potem sem neke noči imela sanje. To je skrajšana verzija:

Stala sem pred skupino ljudi. Očitno so bili moji prijatelji. Vsake toliko so nekateri odšli in prišli so drugi. Zavedla sem se, da me je nekdo opazoval. Nisem vedela točnega časa kdaj se je pridružil skupini, toda od trenutka ko je ujel moje oko je hodil proti meni.

Nasmehnil se mi je, prijel me je in pričel hoditi proč. Najprej sem bila rahlo iz sebe. Kdo je ta moški? Kaj mu daje pravico? Toda, ko sva hodila je pričel govoriti. Povedal mi je zgodbo o svojem hrepenenju in svojih sanjah. Pogledal me je in rekel: „Deli moje sanje z menoj.“ Nisem vedela kaj naj si mislim. Nekaj kasneje sva se ustavila na vrhu griča. Tam je bilo iznenada plesišče. Iz čudovitega češnjevega lesa. Pološčeno, brezhibno. Ljudje so stali ob strani, toda nihče ni plesal. Moški je stopil na sredino plesišča in me počasi postavil na noge.

„Čemu ljudje ne plešejo?“ sem ga vprašala.

Pogledal me je in se nasmehnil: „Ker je to najino plesišče. Naredil sem ga zate, da bi lahko midva plesala skupaj.“

„Toda ti me nisi mogel poznati takrat ko si to gradil.“ Bila sem zmedena, pogledala sem naokoli in nazaj vanj.

„Imel sem upanje zate. Zgradil sem ga in molil sem zate; potem sem te iskal dokler te nisem našel,“ je odgovoril.

Potem so se mi pred očmi prikazale živahne slike. Njega kako dela. Se poti. Zabija žeblje. Meša. Lakira. Dela. Dela. Dela. Samo zato, da bi plesal z menoj.

Pričela sva plesati. In jaz sem jokala.

Ko sem se prebudila, sem čutila kako je Bog rekel: „To je, kar imam zate.“ Takoj zatem je pričela v mojem srcu rasti ljubezen za moškega, katerega je Bog imel zame.

Z Amosom sva se že nekaj časa poznala. Ali bolje, vedela drug za drugega. Vse do meseca decembra 2006 se nisva neposredno pogovarjala. Bil je prijatelj mojega brata. Nekaj let starejši je bil od mene. Vedela sem da je lastnik kmetije. Delal je s traktorji. Videti je bil kot prijazen fant. Le malo sem vedela o tem, da je že nekaj časa gledal za menoj. Pravzaprav, bila sem pozabljiva za vse; da mi odpre oči, ga je moj oče moral povabiti na večerjo.

Celo po prvi večerji je trajalo nekaj časa, da sem ugotovila da je resen. Pretežni del leta 2007 sem preživela v Braziliji kot pomoč misijonarski družini. Ob mojem povratku je najino „dvorjenje“ postalo resno. Nisva se shajala v običajnem smislu. Večinoma sva se pogovarjala. Pogovarjala sva se o vsem kar si lahko zamislite. Najini preteklosti. Najini sedanjosti. Najini prihodnosti. Najinih sanjah. Najinih strahovih. Najinih nočnih morah. Najinih strasteh. Najinih vizijah. Najinih radostih. Najini bolečini. In Bogu.

Ob koncu tega prvega „napetega“ dvorjenja sem brez dvoma vedela, da je to moški, o katerem mi je Bog govoril. Nisem bila „zaljubljena“ na način tega sveta, toda bila sem popolnoma prepričana, da je ta moški zame.

Njegove starše sem srečala (kot njegova punca in ne kot samo naključno dekle v cerkvi) in spoznal me je s svojo rodbino. Nekateri so mislili da sva nora, ker že tako zgodaj govoriva o poroki, toda oni niso sedeli pri najinih pogovorih. In niso gledali vsake obljube od Boga, odigrane v najinih življenjih.

Izbrala sem, da ga bom ljubila. To ni bila čustvena izbira; to je bila zagotovo razumska odločitev. Privlačil me je fizično, čustveno in kar je najpomembneje, duhovno. Tako je bilo.

Odpeljal me je na svojo kmetijo. Postavljeno na vrhu hriba. Tako čudovito. Povedal mi je, kako močno je molil za nekoga ki bi delil svoje življenje z njim. Slika plesišča iz mojih sanj mi je šinila skozi misli. In čutila sem. Mislim... preko ušes, zmešana, ne vidi naravnost, ne morem verjeti da je moj LJUBLJENI. Ne, ker je njegova kmetija tako čudovita (čeprav jo imam rada), temveč ker sem v svojih sanjah prepoznala njega. In vsa ta ljubezen ki je rasla in se gradila za moža, ki bo zame tako globoko skrbel... se je izlila.

Zasnubil me je na kmetiji. V dnevni sobi njegove hiše. Rekla sem da.

Privolitev mojega očeta je bila že od začetka. Konec koncev ga je on povabil na večerjo!

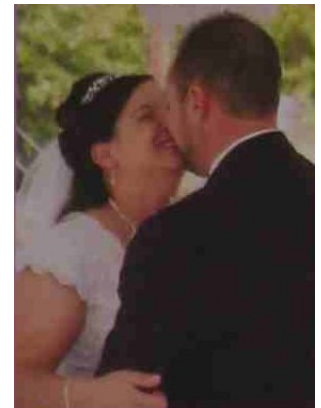
Kako lahko rečem karkoli drugega, kot da je Bog že od vsega začetka tako pazljivo dirigiral najino ljubezensko zgodbo.

NATASHA METZLER, Lowville, New York, ZDA

natashasiegrist@hotmail.com

Prihranila sva poljub

Moji starši pravijo, da sem že od tretjega leta govorila in sanjala, da se bom poročila. Spominjam se časov ko smo odšli na obisk k babici. Stekla sem navzgor in izvlekla posebno, skrivnostno belo škatlo, ki je vsebovala mamimo tančico katero je nosila na svoji poroki. Skoraj sem se je bala dotakniti in tako sem jo samo gledala. Ko sem postala starejša, sem jo potegnila ven in si jo nadela. Sanjala sem, kako bo videti na meni ko bom hodila v cerkvenem prehodu in kako se bom počutila kot prelepa nevesta. Ugibala sem kako bo moja zgodba videti in kdo bo oseba o kateri sem sanjala.

Ker se poroka ne zgodi kar takoj kot sem mislila da se bo, sem spoznala da bo pomembno biti zadovoljna v samskem stanu. To je postal moj nov cilj. Kmalu je nad mene prišlo novo razburjenje. Še vedno nisem srečala svojega moža! Ta razburljiv dan je bil še vedno v moji prihodnosti, pripravljen da ga odkrijem! Tako sem se odločila da bom ostala delavna. V bližnji banki sem bila zaposlena za polni delovni čas. Bila sem vključena v služenje naše cerkve. Imela sem hobije. Pisala sem knjige in pesmi. Študirala sem kako biti babica (ang: [Doula](#) - pomočnica v teku nosečnosti, poroda in po porodu) in pomagala mami ter očetu na kmetiji. Brala sem knjige o tem kako biti dobra žena. Pisala sem si v dnevnik in... imela sem načrt. Vsak dan sem bila neomajna, da kar sem naredila sem naredila v pripravi na poroko in svojega moža. Ni bilo vedno lahko. Pogosto so bile solze in srčne bolečine. Bili so trenutki, ko sem želela opustiti upanje.

Resnično sem imela sanje in željo biti žena in mama, toda včasih nisem mislila da se bo to zgodilo.

Včasih nas Gospod preseneti, ko to najmanj pričakujemo. Mogoče so to časi, ko končno odnehamo in svojo voljo prepustimo Njegovi volji. To je takrat ko smo pripravljeni za karkoli ima On za nas pripravljenega, vedoč da Njegovi plani niso naši plani. In potem se zgodi.

Stephena sem spoznala preko epošte (pod nadzorstvom očeta) in na ta način sva si izmenjevala sporočila okoli tri tedne. Na neki točki je Stephen izrazil željo, da me sreča. Usmerila sem ga na očeta. To je bilo zame pomembno. To bi bil zame preizkus. Če bi mladi mož rekel „zakaj“ ali „ne“, bi bil to meni znak da ni pravi zame. Če bo nadaljeval, četudi bo nekoliko nervozen, dobro... potem se bova nekje dobila.

Stephen je po epošti pisal očetu in izrazil željo da me sreča. Brez moje vednosti sta se oče in Stephen dogovorila za čas njunega prvega sestanka, preden sva se sploh srečala. Srečanje je potekalo v redu. Oče je odobril.

18. novembra 2006 smo praznovali rojstni dan – moj. S prijatelji, družino in Stephenom smo se zbrali v mamini in očetovi hiši in bila sem vznemirjena. To je bilo prvič da sva se s Stephenom osebno srečala. Stephen je ostal do polnoči in pogovarjala sva se, medtem ko sta bila poleg naju v slišnem območju mama in oče (čeprav-nepozorno). Stephen je odšel domov in spraševala sem se ali sem pravkar srečala svojega moža.

V kratkem času sva se uradno zasnubila. Veliko ur sva preživela v hiši njegovih ali mojih staršev, na telefonu ali preko epošte. Redko sva bila sama, razen med potovanji v avtu iz enega na drug kraj.

Čeprav s Stephenom na tej točki še nisva bila zaročena, sva vedela da sva namenjena proti poroki. Po razgovoru o najinih mejah (držanje za roke in poljubi), me je nekega dne poklical na delo in mi povedal: „Stacie, odločil sem se da bova počakala s poljubom do poročnega dne.“ V mojih očeh so se prikazale solze. Nenadoma sem postala nekdo, ki sem bila v drugih očeh tako pomembna, posebna in dragocena. Svoje želje je žrtvoval zame. To je bil nekdo, ki je bil izjemen. V svojih 28 letih življenja nisem nikogar poljubila in svoj prvi poljub sem želela prihraniti za moža s katerim sem bom poročila.

Moja in Stephenova družina sta imeli 1. aprila 2007 družinsko srečanje. Večer je potekal s hrano, smehom, zabavo in skrivanjem jajc (kasneje sem izvedela da je bilo to načrtovano ker so me nameravali presenetiti, zato so s seboj vsi imeli fotoaparate in video kamere). Ko je bila igra končana so bili otroci poslani proč, da uživajo njihove nove dobrine, odrasli pa so tačas igrali igro. Ko sem se vrnila, sem prijela karte in na vsaki je bilo moje ime. Napisano je bilo: „Stacie, bi bila moja žena, mati najinih otrok, moja najboljša prijateljica in ali bi delila moje začetnice za vedno?“ Rekla se da! Objela sva se med vzklikanjem in čestitanjem. Potrebni so bili tedni in meseci, da sem spoznala da se bom poročila – in to z nekom, ki me je resnično cenil in ljubil.

Za dan najine poroke sva si izbrala 29. september 2007! In mimogrede, res sem nosila mamino poročno tančico!

Poročna svečanost je bila čudovita – enourna pomembna slovesnost. Glasba, posebne besede mojega očeta, simbolične stvari katere sva imela na poroki – gorenje spominske sveče, petje najinih poročnih zaobljub pred pričami, predstavitev najinih mam s cvetjem, sedem Judovskih blagoslovov nevesti in ženinu katere so nama zapeli v Hebrejščini in jih je potem moj oče prevedel (nismo Židje, toda želela sem si ta element), smešen velikanski prstan katerega je poročna priča dala Stephenu med izmenjavo prstanov – in poljub.

Oh da, poljub. Vredno je bilo čakati nanj. Ni bilo ničesar boljšega na svetu kot zavedanje, da sem poljub hranila za Stephena. Bil je čudovit trenutek, tako prijeten in nežen.

Sedaj sva s Stephenom poročena skoraj leto dni. Vedno bolj spoznavam da sem se poročila s čudovitim, bogaboječim možem, ki me ljubi brezpogojno. Cenim te kvalitete. Je zelo sproščen in zadržan, kar me dopolnjuje, ker imam malce več rdeče barve v svojih laseh! No, ni bilo lahko in bili so resnično težki časi. Toda dobro je prevladalo nad slabim in nagrada za sveto poroko je neverjetna. Pričakujeva da bova imela svojo lastno družino in jo bila zmožna vzgojiti z Božjimi vrednotami in krepostmi.

STACIE EARLEY, Spokane Valley, Washington, ZDA

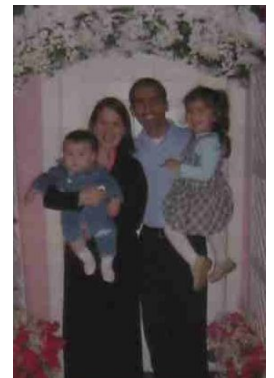
hopefulchick@gmail.com

Nič več zmenkov

Leta 1997 sem svoje življenje predala Bogu in mu povedala, da ne želim več imeti zmenkov. Želela sem, da me zasnubi. Molila sem, da me bo moj „bodoči mož“ prosil za snubitev in prosila sem Boga da zaščiti moje srce in mojo čistost dokler ne bom stala pred oltarjem.

Glenna sem srečala leta 2002. Postala sva prijatelja in do mene se je obnašal kot do sestre v Gospodu. 18 mesecev je čakal da je Gospod odprl moje oči in srce napram njemu, skrivajoč svoje občutke in čuvajoč svoje srce kot tudi moje lastno. Leta 2003 mi je Gospod odprl oči. Nisem mogla verjeti, da ga še nikoli dotlej nisem „videla“ v tej luči. Mesec dni kasneje me je posadil in me zaprosil ali mi sme dvoriti. Poročenemu paru iz cerkve sva se takoj izročila pod okrilje. Ker sva oba z Glennom živela sama v najinih stanovanjih, sva prosila ta par da naju držita odgovorna, še posebno v čistosti. Isto sva prosila našega pastorja. Bilo je ljubko snubljenje.

Junija 2004 je Glenn čutil, da mu je Bog rekel da je čas de me zaprosi za mojo roko v zakonu. Preden je Gospod sploh odprl moje oči proti Glennu sem imela „seznam“ stvari za katere sem molila pri svojem bodočem možu. Hranila sem jih na koncu dnevnika, da bi mu jih predstavila na najin poročni dan. Imela sem dve

prav posebni prošnji, prva: da bo moj bodoči mož prosil za dovoljenje mojih staršev za mojo roko v zakonu in drugo: da mi bo umil moje noge. Videla sem dejanje umivanja nog kot eno najglobljih, najbolj intimnih dejanj služenja.

Tisto noč, ko me je Glenn zaprosil, me je vzel na širok mestni lov za zakladom. NISEM niti pomislila da me bo to noč zaprosil za roko. Zaradi enega od odkritij sem postala precej umazana, še posebej moje noge. Ni bilo tako planirano, toda Bog je vedel. Proti koncu noči me je Glenn prosil, če mi lahko umije moje noge.

Ko mi je prišel umivati noge, so moje oči napolnile solze. „Oh Gospod, Ti si si zapomnil, on umiva moje noge!“ Zaprosil me je za mojo roko v zakonu. In seveda sem pristala. Vprašala sem ga kako je vedel, da mi je umil moje noge in je rekel, da ga je Gospod vodil da je to storil, kot tudi obisk mojega rojstnega očeta in mojih staršev za njihovo dovoljenje. Z Glennom sva se poročila oktobra 2004 in si najin prvi poljub izmenjala pri oltarju! Bog je RESNIČNO največji romantik!

KELLY FERNANDES, Onalaska, Wisconsin, ZDA

kekky1026@yahoo.com

Glenn in Kelly imata dva otroka v nebesih in še Elizabeth Joy (2,5) in Elijah (1).

Nasprotne strani kontinenta

Moj mož je odrasel v državi Washington, služil v vojski, se selil skozi srednji zahod, živel je v Minoti v Severni Dakoti ko je prvič slišal omenjeno moje ime. Živela sem pri starših, pomagala svoji družini. V šoli sem maturirala, služila preko luže, služila v lokalni cerkvi in Gospod me je vodil da sem ostala doma in pomagala svoji staršem skrbeti za babico in moja dva nedavno posvojena bratca.

Eden od moževih prijateljev se je preselil na naše področje, prišel v našo cerkev in se zaročil z eno mojih najboljših prijateljic. Andy, moj mož, je bil prostovoljec v Bibličnem kampu in majhni komaj novo nastali cerkvi, in tako ni imel veliko denarja. Kakorkoli, najina prijatelja sta ga prosila, da pride na njuno poroko in mu ponudila da mu plačata pot! Naslednjih osem mesecev sva oba slišala drug za drugega... toda oba sva se zavezala, da se ne bova zapletala z nikomer dokler ne bo Gospod jasno pokazal da bo sledila poroka.

Na pripravah dan pred njuno poroko sem srečala Andyja in pomislila: „S tem človekom se bom poročila.“ Izogibala sem se ga (ni bilo lahko ker sem pomagala pri režiranju poroke in je bil on zraven). Naslednji dan je prišel v cerkev in na hitro so naju spoznali drug z drugim. Toda to je bilo to.

Dva tedna kasneje je v poštni nabiralnik prišlo pismo. Andy in moj oče sta si dopisovala tri mesece, dokler Andy ni prišel na obisk k celi družini. Skupaj sva preživela nekaj časa in zaključila konec tedna z odločitvijo da moliva in iščeva Božjo voljo. Kakorkoli, On mi je jasno pokazal Svojo voljo ko so mi moji starši povedali, da če me bo Andy prosil za roko, naj privolim.

Mesec dni kasneje je prišel Andy na še en obisk in najino prvo osebno dvorjenje se je pričelo. Dva meseca kasneje smo ga z mojo družino obiskali v Severni

Dakoti in zasnuobil me je! Tekom najine zaroke me je uspel enkrat obiskati (večino časa nisva porabila za najine poročne plane, temveč sva mojo babico peljala na operacijo in potem na zdravniške preglede). Drug drugega pred poroko nisva videla štiri mesece, in minilo je natančno eno leto od večerje na dan priprav pred poroko najinih prijateljev in odkar sva prvič srečala drug drugega!

Bog je bil tako dober do naju! Pred poroko sva drug drugega videla ob različnih trenutkih samo petkrat, toda vedela sva, da sva v Njegovi volji. Po telefonu sva se pred poroko pogovarjala največ dvakrat tedensko, toda bila sva zaupna da se poročava s svojim najboljšim prijateljem. Oba sva že izgubila upanje, da bova kdajkoli srečala „nekoga“. Oba sva bila v življenju v neobičajnih vlogah: Andy je opravljal prostovoljna dela in je bil zmožen pokriti vse svoje svetne potrebe v svojem avtomobilu, medtem ko sem sama ves dan kuhala in čistila za svojo družino.

Gospod je uspel pripeljati skupaj dve osebi iz nasprotnih strani kontinenta in ju postavil skupaj. Prepričana sva, da On resnično blagoslovi tiste, ki čakajo Nanj. Kmalu bova praznovala najino peto obletnico poroke.

JENNIFER OTT, Sioux Falls, Južna Dakota, ZDA

ooter@juno.com

Andy in Jennifer imata tri blagoslove, Elicha (3), Abigail (2), Shiloh (8 mesecev) in četrtega pri Gospodu.

Korak vere

Kot samska sem se vedno spraševala in prosila Boga kako bom vedela kateri moški bo pravi za mojega življenjskega sopotnika. Ko sva bila prijateljica z Dougom, ki je sedaj moj mož že 11 let, sem molila za nekaj kar je bilo videti kot večnost: „Gospod je to ta, ki ga imaš zame?“ Po dveh letih je v najinem odnosu prišlo do točke, ko sva morala oba vedeti ali sva si namenjena za poroko.

Doug je odšel v Afriko na misijonsko potovanje in jaz sem v Tennesseeju delala v lokalni bolnišnici. Neke noči po delu me je Gospod vodil k majhnemu jezeru v središču mesta. Sedeč v svojem avtomobilu sem gledala proti jezeru in molila znano molitev, kot sem jo k Bogu že večkrat dvignila: „Gospod, prosim povej mi ali je Doug ta s katerim naj bi se poročila. To želim vedeti brez sence dvoma.“

Takoj ko sem končala stavek je Gospod govoril mojemu srcu: „DeAnn, ali vidiš vodo pred seboj?“ Odgovorila sem: „Da, Gospod.“ On je nadaljeval: „Ali se spomniš zgodbe o Petru, ki je hodil po vodi? Kako je Peter stopil iz čolna in kolikor dolgo je imel svoje oči usmerjene Vame, je hodil po vodi, toda ko je pričel gledati v veter in valove se je pričel potapljati? DeAnn, tvoje življenje je podobno temu. Moraš mi zaupati, držati svoje oči obrnjene Vame, narediti korak vere in stopiti ven iz čolna in se poročiti z Dougom. Ne glej na veter in valove, stvari kot so da nimaš prihrankov, lastne hiše in še nisi končala srednje šole. Stopi v veri in imej oči usmerjene vame.“

Ko je Dough letel iz Afrike domov je gledal film „Čustva in čustvenost“. Zgodba o dveh sestrah – eni sestri ki je ljubila moškega z vsem srcem in vso dušo; druga je rekla da ljubi moškega, toda resnica je bila, da četudi bi bil dober hranitelj družine in dober mož, ga globoko v svojem srcu ni resnično ljubila.

Doug je medtem ko je bil v letalu molil: „Gospod ne želim se poročiti z DeAnn samo zato ker bi ji zagotovil dobro družinsko življenje in bi ji bil trden mož, močan v duhu. Želim, da ime ima rada zaradi teh stvari, toda želim tudi da je strastno zaljubljena vame. Gospod, naj na letališču priteče k meni in naj skoči v moje naročje, če je to ta s katero naj bi se poročil.“

Ko sem na domu Dougovih starših čakala, da se z njimi odpeljem na letališče po Douga, je zazvonil telefon. Bil je Dougov glas in od doma ga je ločil le še en polet. Minil je že mesec dni odkar sem slišala njegov glas. Moje srce je razbijalo in solze so pričele padati; obupno sem ga pogrešala. Med tem telefonskim klicem sem Dougu rekla: „Ali je v redu, če stečem po letališču in skočim v tvoje naročje?“ Doug je pretresen odgovoril: „Naredi kar misliš da je najbolje.“ Prispeli smo na letališče. Veliko ljudi je prihajalo iz letala, toda Dougovega obraza nisem opazila. Ko sem zaskrbljeno čakala, sem se ponovno pogovarjala z Bogom: „Gospod, tukaj je tako veliko ljudi. Ne morem se kar sprostiti in steči sredi letališča! Ljudje si bodo mislili da sem zmešana!“

Naslednji trenutek sem zagledala Dougov obraz, čutila sem da mi je Gospod v srcu šepetal, dekle ti tečeš! In sem. Tekla sem dokler nisem dosegla njegovih rok.

Ko smo zapustili letališče smo se vrnili k Dougovim staršem in se pogovarjali o stvareh ki so se zgodile medtem ko ga ni bilo. Povedala sem mu kaj mi je Gospod povedal o Petru ko je stopil iz čolna in pričel hoditi po vodi. Doug se je pričel jokati. „Katere noči se je zgodilo, ko ti je Gospod govoril?“ je vprašal. Izkazalo se je, da je bila to ravno tista noč, ko je pridigal o Petru kako je šel iz čolna in hodil po vodi.

Vedela sem da je moja molitev uslišana in da jo je Bog potrdil. Vedela sem, da je on tisti ki bo celo življenje hodil z menoj. Kot je Bog govoril mojemu srcu v Tennesseeju, je prav tako govoril srcu mojega duševnega tovariša, dajajoč isto Besedo ob istem „natančnem“ času na dveh različnih kontinentih sveta.

Sedaj ko kot misijonarja služiva s petimi otroci preko luže, ga gledam in vem, da je on ta ki ga je Bog izbral zame. Kakšne osupljive stvari lahko naredi Bog, ko svoja življenja v popolnosti predamo Njemu.

DEANN HAYES, Služita Gospodu v neimenovani državi.

hayessower@mymailworld.com

Dougovi in Eanini otroci so: Hannah Grace (8), Hope (7), Haven (5), Haysen (4) in Holden (9 mesecev).

Preprosto vedela sva

Stara sem bila 22 let, ko je moj mož (bodoči pastor) nepričakovano umrl. Dolina smrtne sence je bila moja nova pot, in četudi se je žalost izlivala skozi mene in zapuščala mojo dušo in telo dobesedno v bolečini, je bil poleg Bog z Svojim osupljivim mirom in milostjo. Bila sem blagoslovljena s sanjskim

možem, takšnega kakršnega si vsako dekle želi in si ga vsi starši želijo za svojega otroka. Spoznala sva se v srednji šoli in ves čas sva si bila najboljša prijatelja!

Gospodu sem povedala da ne želim več „zmenkov“ in da če ima On zame drugega moža, naj naredi da bom „vedela,“ da je to on, ko ga bom srečala.

Dva tedna po Anthonyjevi smrti sta me moja „duhovna mama“ Shelly, (sestrična mojega moža) in njen mož, pastor Tim povabila na večerjo. Vprašala sta me če bom pričela z molitvijo za novega moža. Bila sem osupla.

„Šele dva tedna je od Anthonyjeve smrti!“ sem odgovorila. Povedala sem jima da sem že naredila zaobljubo da ne bom imela zmenkov, toda da bi tako zgodaj molila za moža? Dobro, bom poslušna in bom molila za tega moškega.

Skoraj vsako nedeljo po cerkvi sem odšla k svoji sestrični na kosilo. Neke sončne poletne nedelje je bil spredaj parkiran avto katerega nisem poznala. Zdelo se mi je nenavadno ker sem vedela vse o Timu in Shelly. Svoj avtomobil sem parkirala in prečkala cesto in vidim pred hišo mladega moškega igrati se z žogo z njunim najmlajšim sinom. Takoj ko sva se srečala z očmi sem vedela. Vedela sem. To je bil on. Nenadoma me je spreletelo, toda trudila sem se ostati mirna, stekla sem v hišo brez da bi izrekla besedo. Shelly me je takoj peljala nazaj da me predstavi, toda jaz sem se tresla kot list, kar mi ni podobno. Predstavila mi je Craiga. Rekla sva si živijo, se rokovala in bila predstavljena. Četudi sem se trudila to skriti pred Shelly, še vedno nisem verjela da je bilo to res, je Shelly, moja svetovalka, duhovna mama, vedela.

Po kosilu je Craig videl trak z mojimi ključi prebral: „Otroci potrebujejo najobčutljivejše stvari, bodite darovalci organov in tkiva.“ Vprašal me je če je bil moj mož darovalec. Odgovorila sem: „Da.“ In rekel je da praznuje prvo obletnico presaditve svojih jeter. Izrazil je svojo globoko hvaležnost za izbiro katero je naredila njegova darovalna družina sredi njihove bridkosti in prosil me je če bi mu lahko pomagala napisati pismo namenjeno tej družini. Seveda sem odgovorila z: „Da“.

Tri tedne kasneje, 4. julija sem pred svojo hišo kuhala na prostem pred sredinim večernim služenjem in ognjemetom. Tam je bil tudi Craig in precej očitno je bilo da glede mene čuti podobno, čeprav sva drug drugega prej srečala samo dvakrat pri Shelly. Ne da bi kdorkoli drug vedel, je že kar nekaj časa molil za ženo. Tudi on ni želel imeti zmenkov, temveč je želel samo „vedeti“.

Čutil je, da bo dobil neko zelo posebno dekle ki bo postala njegova žena, ne vedoč za življenjsko dobo njegovih jeter ali kakšne težave lahko iz tega nastanejo. Ob koncu večera, potem ko se že vsi odšli domov, sva se s Craigom usedla na mojo prednjo verando. „Ti veš, kajne?“ sem pričela. In odgovoril je s preprostim: „Da.“ Potem je bila dolga tišina. Trajalo je kar nekaj časa da sva resnično verjela da naju je Bog pripeljal skupaj da postaneva mož in žena. To je bilo resnično nekaj velikega! OGROMNEGA! Kmalu za sem ga vprašala kako se piše! Zasmejala sva se in vse ostalo je zgodovina! Od takrat naprej živiva srečno.

MOLLY WILCOX, Phoenixville, Pennsylvania, ZDA
wilcox34@gmail.com

Craigovi in Mollyjini sladki blagoslovi so Olivia (5) in Mason (3) in pet v nebesih zaradi spontanega splava. Molly dodaja: „Ker sva oba imela izkušnjo krhkosti življenja, ločeno in skupaj, si nikoli ne prizadevava jemati življenja in tega kar nama je Gospod dal kot samoumevnega. Vsak dih, vsak korak, celo v dolini, je tako dragocen. Ko gledam nazaj najinih devet let zakona ne bi ničesar spremenila, ne hribov in ne dolin.

Vsak trenutek je poseben

Kot mati sedmih otrok me ljudje pogosto vprašajo kako je moj čas porazdeljen med otroke. Kako lahko ena mati ki otroke izobražuje na domu da sedmim otrokom kakovosten čas? Teh priložnosti tekom dneva najdem v izobilju za posebne trenutke z mojimi sinovi in hčerko – in prav tako z možem. Verjamem da je vsaka minuta potencialno posebna. Kvaliteten čas je pričakovanje. To je vsakodnevno življenje!

Skoraj vsako jutro (kot ura za na delo) moja dva najstarejša sinova (14-letna dvojčka) pridrvita v kuhinjo in mi poveste njune najnovejše osebne športne novice. Prideta kot posameznika, toda povesta mi skoraj isto zgodbo – dobessedno! Takšna sta enojajčna dvojčka zame. „Mama, Pistonsi so zmagali. Tigersi so izgubili. Rewwingsi igrajo jutri zvečer.“ Danes so mi povedali da Green Bay Packersi niso izpraznili Brett Favrovo omarico in da še ni podpisal upokojitvenih papirjev. Ali so to lahko Kdo ve in koga to briga? Moji fantje pridejo k meni da mi povedo nekaj kar želijo deliti z „menoj“, svojo materjo. Smehljam se in z velikim zanimanjem poslušam - ker se resnično zanimam za šport! Morali bi nas videti med nogometno sezono!

Moj sin Greyson je znanstvenik in on ali dela poskus, gradi neko napravo ali sanja da bi delal oboje. Dolgo časa sediva in se pogovarjava o različnih znanstvenih teorijah ali delava znanstvene eksperimente. V najinem zadnjem poskusu sva uporabila izvleček olja poprove mete za pobjo hroščev. Prav tako opazujeva semena katere sva posejala v vrtu in tabelirava njihov napredek. Rada imam te pogovore!

Elijah, moj devetletnik, se rad pogovarja o svojih strasteh... branje [Avantur Tintina](#)

avtorja Herge (njegov najljubši strip), filmih [Indiana Jonesa](#) ali njegovih Lego filmih na našem računalniku. Pogosto me vpraša za mnenje zakaj je Tintin storil to ali ono in zakaj je moral Indiana Jones postati tako star ali: „Ali lahko prosim naredim še en Lego film na računalniku?“ (Ne!)

Rachel, draga sedemletnica, princesa naših otrok, mi rada pomaga v kuhinji. Tudi ona uživa kadar njeno sobo skupaj čistiva. Najdaljše pogovore imava medtem ko to delava. Poseben blagoslov je kadar mama in hči (ki sta OBKROŽENI s testosteroni) skupaj preživita nekaj časa kot ženski in dekleti. Pogovarjava se o dojenčkih, cvetlicah, lepih stvareh, pticah, mačkah, itd.

John, skoraj petletni pristni otrok pravi, da se bo poročil z menoj. Ves čas me želi poljubljati. In potem se šopiri pred očetom ki mu vrne tako da gre proti njemu in mu v šali reče, da sem že poročena. John uživa kadar mu berem. Prav tako rad pomaga v kuhinji in v pralnici.

Samuel, najin dve in pol leten fantek je tako ljubeč in me tako objema. Če me John poljubi, je takoj zraven in mu vrne s svojim poljubom. Rad ima kadar z njim sedim, mu berem ali se ob uri počitka z njim uležem. Tako kot John, tudi Sam uživa pri kuhanju ali tudi pri zlaganju perila, čeprav ima zanj kot malčka „zlaganje“ svojo opredelitev!

Moj mož Roger uživa pri preživljanju katerega koli skupnega časa. Najin vsakdanjik se pričinja s kavo preden otroci vstanejo. Redko zamudiva te trenutke; oba najin čas tako zelo ceniva in nerada vidiva kadar se to ne zgodi. Včasih sva zelo utrujena in si želiva okusno skodelico kave. Čeprav ob utrujenih dneh najin pogovor ni navdušen, sva tam skupaj. Dotik roke ali dotik z nogo in oba se bolje počutiva. Spodbujava otroke, da naju puste pri miru kadar se pogovarjava.

Naša kultura poudarja kvaliteten čas s svojimi ljubljenimi. Kakšen blagoslov je da ga imam vsak dan v obilju samo s tem da živim v tem gospodinjstvu – hodim, se pogovarjam, delam, se borim, smejim, krohotam, jem, spim, kopam otroke, čistim hišo, umivam malčkom zobe... in seznama ni konca! Ni vsak dan ves čas popoln, toda videti je da si zapomnim veliko več veselih kot žalostnih trenutkov.

CAMY LALONDE

Traverse City, Michigan, ZDA

thelalondecrew@gmail.com

<http://marymarthame.blogspot.com/>

Rogerjevi in Camyjini otroci so Malcom in Noah (14), Greyson (11), Elijah (9), Rachel (7), John (5), Samuel (3), Josiah (šel direktno v Jezusove roke 6.7.08) in dojenček aprila 2009.

Ali imate mir z Bogom

Najpomembnejša stvar na tem svetu je, da imate mir z Bogom, vašim Stvarnikom in Odrešenikom.

Miru ne morete imeti, dokler je greh v vašem življenju. Bog je oddvojen od greha in da bi bil pravičen do Sebe je moral On obsoditi greh. Toda On ljubi grešnike. On je poslal Svojega edinega ljubljene Sina, Gospoda Jezus Kristusa, da umre za tvoje grehe in da namesto tebe prevzame sodbo za tvoje grehe nase. Pismo Rimljanom [5,8](#) pravi: „Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.“

Spoznaj in priznaj svoj greh. Zahvali se Jezusu, ker je umrl zate. On je čisto, neomadeževano Božje Jagnje, ki je prelilo svojo dragoceno kri v odkupitev naših grehov. Pismo Hebrejcem [9,22](#) (CHR) pravi: „brez prelitja krvi se ne zgodi odpuščanje.“

Spusti se k Njegovim nogam s kesanjem in sprejmi Njegovo veliko odrešenje. To je tvoja pot k miru.

Pomoč! Kako imam lahko MIR v svojem domu?

Vsakdo gleda za mirom – mirom v svoji duši, v svojem domu in v svoji deželi. Mir je mogoče največja posest, katero lahko imamo. Čudovita stvar je da imamo lahko lasten mir, ne glede na okoliščine. Lahko smo lastniki graščine in vseh materialnih blagoslovov po katerih hrepenimo in še vedno nimamo miru. Lahko smo brez česar koli in smo še vedno blagoslovljeni z mirom.

Bog je mir – tvorec miru. Jezus je prišel, da vodi naše noge na pot miru. (Evangelij po Luku [1,79](#)). On je rekel: „Pridi in dal ti bom počitek...“ in „Svoj mir vam dajem...“ Toda Njegov mir in ostale stvari niso samodejne. Nič se ne zgodi samo po sebi. Kot je rekel [Henry Drummond](#): „Krščansko življenje ni slučajno (ang: casual) temveč vzročno (ang: causal).“ Ne moremo iti stran od večnega zakona, da žanjemo to kar posejemo.

V Zaharija [8,12](#) (NLT) Bog pravi; „Jaz sadim semena miru in blaginje med vami...“ Bog je te besede govoril ljudem v ohrabritev, ko so ponovno gradili jeruzalemski tempelj. Bog je saditelj semena. On ni samo Bog miru, temveč On seje semena miru. Mi, ki smo bili ustvarjeni po Božji podobnosti naj bi bili prav tako saditelji semena miru.

Kako lahko sadimo semena miru v našem domu in družini? V nadaljevanju je nekaj semen katere lahko sadite in vam bodo prinesla mir v vaše srce in vaš dom.

Molite za mir

Vsako jutro ko imamo kot družina pobožnost, moj mož moli da mir napolni naš

dom. Če zanj nenehno molimo, smo na dobri poti da se to zgodi.

Bog nam je zapovedal da molimo za mir Njegovega mesta Jeruzalema (Psalm [122,6](#)). Prav tako je pomembno, da molimo za mir v naših domovih. Si lahko predstavljate kaj bi se zgodilo, če bi vsaka družina dnevno molila za mir v svoji družini?

Govorite mir

Mi naj ne bi samo molili za mir, temveč tudi govorili mir. Ko sva najine starejše otroke vzgajala, je moj mož vedno izpovedoval: „Jaz sem mož miru.“ ali „Jaz sem za mir.“ Mi potrebujemo takšno izpovedovanje v sredi med našimi šestimi zelo živahnimi in odkritimi otroci. Na žalost imajo najini otroci glasnost v svojih genih. Moj mož prihaja iz družine devetih otrok, ki imajo, čeprav zavezani verniki in mnogo jih služi Gospodu s polnim delovnim časom, zelo glasne glasove ter so zelo nepopustljivi in se ne bojijo izražati svojih mnenj. Kako radi smo skupaj.

Jaz prihajam iz manjše družine, toda prav tako glasne. Najin prijatelj, ki je za kratek čas živel z nami, ko sva gradila najino družino, je večkrat rekel: „Kakšno upanje je za tvojega otroka z 'kikirikajočim' Campbellom za očeta in 'razpihujočo' Bowenovo za mater?“ Osupljivo, med vsem tem hrupom, smo večinoma imeli ozračje miru.

Ko vsako jutro molite za svoje otroke, prispevate k Božjemu miru nad njimi. Stopite v svojo kuhinjo s svojimi čevlji „evangelija miru“ na nogah in sprostite mir na vsakega izmed vaših otrok. Molite nad njimi. Izpovedujte zanje. Govorite v njihova življenja. Bodite nosilka miru namesto nosilka napetosti.

Mir je samostalnik, toda Biblija ga uporablja kot glagol. Govori nam, da raztegnemo mir, si prizadevamo za mir, ljubimo mir, delamo mir, ustvarjamo mir, poučujemo mir, razglašamo mir, iščemo mir in govorimo mir.* Tako se to zgodi – s sejanjem semen. Jezus je rekel: „Blagor tistim ki **ustvarjajo** mir...“ (Evangelij po Mateju [5,9](#)) Ste opazili, da morate **narediti**, da se zgodi?

Prosimo Boga da vam pomaga da boste v današnjem dnevu ustvarjalci miru. Vem da to ni lahka naloga. Ugrizniti se morate v jezik. Vi morate vaditi izgovarjanje besed ki so potrdilne, spodbudne, vedre, tolažilne, odpuščajoče, ozdravljajoče, ki pomagajo, prijazne, ljubeče, pozitivne, spravljive, spoštljive, okrepljujoče, bodreče, prijetne, za dviganje morale in kar je zdravju koristnega. Morate se smejati namesto da se mrščite. Misliti morate o poteh glajenja sporov.

Zaprte svoja usta

Mogoče je to eden od najboljših načinov za ohranitev miru. Lahko je izbljuvati besede, ki povzročijo razdor. Lahko je od reagirati z besedami, ki povzročijo bolečino ali celo spodbujajo upornost. Lahko je odgovoriti nazaj kadar smo obdolženi. Vsakokrat sem izzvana z Jezusovo reakcijo ko je bil obdolžen:

Izaija [53,7](#): „Bil je mučen, a se je uklonil in ni odprl svojih ust.“

Evangelij po Mateju [26,62-63](#) (KJV): „In veliki duhovnik je vstal in mu rekel: 'Nič ne odgovoriš? Kaj je to, kar ti pričajo proti tebi?' Toda Jezus je ohranil svoj mir.“

Evangelij po Mateju [27,11-14](#): „Ko so ga veliki duhovniki in starešine obtoževali, ni nič odgovoril. Tedaj mu je Pilat rekel: 'Ne slišiš, koliko pričajo zoper tebe?' Toda ni mu odgovoril niti na eno besedo.“

Prvo Petrovo pismo [2,23](#): „Ko so ga sramotili, ni vračal sramotenja...“

Če ne moremo dati mehkega odgovora, je najbolje da celo ne odpremo svojih ust! To zahteva samokontrolo, kajne? Toda Sveti Duh, ki je samokontrola, prebiva v nas da nam pomaga. Nenehno moramo imeti v naših mislih in srcih Pregovor [15,1](#): „Mil odgovor pomirja togoto, žaljiva beseda pa zbuja jezo.“

Kaznovanje za mir

To ni slišati zelo miroljubno, kajne? Pogosto menimo da če tresemo ladjo, da ne bomo imeli miru! Toda resnično je ravno nasprotno. Discipliniranje se zgodi pred mirom! Preberite ponovno. Da, disciplina se zgodi pred mirom! Če se vaši otroci igrajo, so neubogljivi, ključovalni in doma povzročajo zmešnjavo, ne boste imeli nikakršnega miru. Da si pridobite mir, se morate soočiti z neubogljivostjo in slabim obnašanjem.

Pregovori [29,17](#) pravijo: „Vzgajaj svojega sina, pripravljaj ti bo počitek, z radostmi bo navdajal tvojo dušo.“

Ali si želite počitek in mir v vašem domu? Ne prikrivajte si neubogljivosti. Soočite se s tem. Sejte ljubeznivo, toda trdno disciplinirajte neubogljivo obnašanje in za nagrado boste poželi počitek. Mnogo staršev nima počitka. Njihovi otroci so nenehna motnja, ker jih niso vzgajali. Kričijo nanje, toda njihovo obnašanje se ne spremeni.

Vesetje je opazovati starše, ki žive življenje počitka. Premišlujem o svoji hčerki Evangelini, ki ima devet otrok. Ona in njen mož Howard vzgajata svoje otroke, da reagirajo s takojšnjo ubogljivostjo že od takrat ko so bili zelo majhni. Nikoli nista dovolila neubogljivosti ali ključovalnega obnašanja. S tem sta takoj opravila in požela čudovito nagrado vsega drugega. Njuni otroci starosti od 16 mesecev do 15 let se obnašajo izredno. Dajejo veselje svojim staršem in vsem okoli njih. Lahko jih peljeta kamorkoli in zaupata njihovemu obnašanju. Evangeline živi življenje kraljice, ker jo njeni otroci ne nadlegujejo.

Pismo Hebrejcem [12,11](#) to ponavlja: „Nobeno vzgajanje pa v tistem trenutku ni prijetno, ampak bridko. Pozneje pa daje tistim, ki jih je izurilo, miren sad pravičnosti.“

Ko sem pred kratkim prebiral Pismo Rimljanom [16,20](#) sem postala precej osupla: „Bog miru pa bo prav kmalu strl satana pod vašimi nogami. Milost našega Gospoda Jezusa naj bo z vami!“ Mislili bi, da kadar je govor o Bogu ki premaguje hudiča, da bo On imenovan kot Bog vojne ali Gospod nad vojskami (ki je Gospod nebeških vojska). Premagati satana ne bo mirno opravilo. To bo vojna, kri in solze.

Toda, ne. Bog miru je ta, ki bo zmečkal satana. Prepričana sem da je to zato, ker tukaj nikoli ne more biti resničnega miru, medtem ko vlada zlo in je zato Bog miru ta, ki se spusti v vojno da prinese mir.

Če bo potrebna majhna vojna preden boste imeli mir, se ne bojte. Prikrivanje stvari ne bo prineslo miru. To je kot gnojna rana, ki se ne bo pozdravila dokler ne bo popolnoma očiščena.

Glejte svoje prioritete

Zapomnite si da je materinstvo vaš prvi in najvišji klic. Vi ste najprej mati, pred izobraževanjem na domu. Vi ste mati pred vsakim drugim projektom ali zunanjo aktivnostjo, katera vam jemlje čas. Ko si naredite materinstvo za svojo prioriteto in pozabite na krivdo da bi morala zadovoljiti druge zahteve, boste imela mir.

Ko se počutite premagano in je pritisk prevelik, se ustavite in razmislite. Ali ste vpleteni v nepotrebne zunanje aktivnosti? Ali se več prevažate okoli v avtomobilu kot bi bili doma? Vi ste mišljena kot mati v domu in ne v avtomobilu! Ni potrebno da imate svoje otroke vključene v vsak šport in vsako dodatno aktivnost učnega načrta. Početje sovražnika prinese napetost v vašo dušo in vas odvrča od moči v vašem domu.

Ne dopustite da vas dobre stvari oropajo najboljših! Pregovori [24,15](#) (CHR) pravijo: „Ne preži, o brezbožnik, na pravičnega prebivališče, ne razdevaj počivališča njegovega!“

Iščite spravljenost

Če imate odtujene odnose ne morete imeti miru. Za uživanje v miru morate iskati ozdravitev in obnovo. Sejte semena obnove. Ne boste imeli miru, dokler tega ne naredite. Sonce naj ne zaide nad vašo jezo. (Pismo Efežanom [4,26](#))

Pozabite na svoje skrbi

Pismo Filipljanom [4,6-7](#) pravi: „Nič ne skrbite, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem. In Božji mir, ki presega vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu.“ Z drugimi besedami, ne skrbite za karkoli! Lažje rečeno kot storjeno! Toda če želite mir, je to navada katero morate vaditi.

Vsakokrat ko se soočite s težavo, se namesto skrbi obrnite h Gospodu. Namesto svojih okoliščin glejte Gospoda. Nekaj časa traja da vstopite v to navado, toda spremenila vam bo življenje. Četudi sredi nevihte, boste vi hodili v miru.

Moj priljubljeni verz, posebej za matere, se najde v Izaiji [26,3-4](#): „Kdor ti je predan, mu ohranjaš mir, mir, ker zaupa vate. Zaupajte v Gospoda vekomaj, kajti samo Gospod Bog je večna skala.“ Kadar mi sejemo navado prinašanja naših življenjskih misli h Gospodu, bomo mi imeli mir. Ne samo mir, temveč popolni mir. V Hebrejščini je pravzaprav beseda mir podvojena; mir, mir.

Enotnost moža in žene

Sejte enotnost v svoj zakonski odnos. Če nimate skupne enotnosti, ne boste imeli miru v svojem srcu, niti vaši otroci ne bodo poznali miru. Kadar so odnosi med vama z možem ohlajeni, bodo otroci čutili najtežji del tega. Še enkrat, morate sejati semena. Ne bo se kar zgodilo. Spoznajte resnico, da vaju je Bog naredil eno – ne dva, temveč eno! Sejte semena da naredite to soglasje resnično. Recite: „Oprosti.“ Oduščajte. Požrite svoj ponos. Ponižajte se. Zaprite usta. Govorite pomirjujoče besede. Podredite se zaradi svojega lastnega blagoslova.

Ljubite besedo

Me sejemo mir v naš dom, kadar ljubimo Besedo in jo naredimo za del našega družinskega življenja. Naši otroci naj vidijo, da jih me učimo Besedo, ne zaradi tega ker naj bi to delali, temveč zaradi tega ker Besedo ljubimo.

Psalm [119,165](#) (CHR) pravi: „Velik mir imajo, kateri ljubijo zakon tvoj, in ni jim spotike.“

Izaija [48,18](#) pravi: „O da bi bil pazil na moje zapovedi! Tedaj bi bil tvoj mir kakor reka, tvoja pravičnost kakor morski valovi.“

Ni se vedno lahko pokoravati Božji besedi. Običajno je nasprotno od poti katero čutimo, toda poslušnost prinese mir.

Ljubite pravičnost

Psalm [85,11](#) pravi: „pravičnost in mir se bosta poljubila“ (op. prev: drugi prevodi: sta drug drugega poljubila) Ne morete imeti miru brez pravičnosti. Neločljiva sta. Toda pravičnost je več kot samo odvrnitev proč od zla. To je delanje pravičnih dejanj. Pravičnost ni pasivna, temveč živa. Razodeva se v vaših obraznih potezah ko se svoji družini nasmehnete in govorite pozitivne stvari; prihaja izpod vaših prstov medtem ko delate in trdo garate za blagoslov vaše družine ali objamete in stisnete svojega otroka; kaže se ko hodite da bi delali dobra dejanja za vašo družino in druge.

To vidimo v [Izaija 32,17](#): „Delo pravičnosti bo mir, sad pravičnosti bo počitek in varnost na veke.“ Ste opazili, da je pravičnost delo? In ali ste opazili vzrok in učinek? Učinek je mir!

Takoj naslednji verz pravi: „Moje ljudstvo bo prebivalo v mirnem kraju, v varnih domovih in brezskrbnih počivališčih.“ Če želimo v našem domu mir, moramo sejati semena pravičnosti. To pomeni da rečemo „Ne!“ določenim televizijskim programom, DVD-jem in spletnim stranem. To pomeni, da boste zavzeli stališče proti duhu sveta, ki vstopa v vaš dom. Mir ne pride s kompromisom ali celo tako da se počutite dobro. Včasih ljudje mir enačijo s hladnokrvnostjo. Vsi imajo lahko mir kadar gre vse v redu. Resnični mir počiva na temelju pravičnosti. (Ozej [10,12](#))

Uredite vaš dom

Težko je imeti mir, če živite v neredu. Prvo pismo Timoteju [5,14](#) nam govori, da naj mlajše ženske „vodijo dom.“ To je prevedeno iz grške besede *oikodespoteo*, kar prihaja iz dveh besed: *oikos* – dom in *despotace* – gospodar. Bog vam je dal odgovornost za upravljanje doma – da ga ohranite urejenega in da vse poteka gladko. Ne pozabite na princip vzroka in učinka. Če želite mir, naredite stvari, ki bodo privedle red in mir.

Spravite dom v red

Če so vaše posode in perilo vsepovsod in je vaš dom neurejen, ne boste mogli jasno misliti. Red privede jasnost. Evangeline pravi: „Nered je slabši kot prah!“ Če imate preveč šare je lahko zastrašujoče pričeti s to avanturo. Naenkrat vzemite samo eno sobo. Bodite neusmiljeni. Znebite se vsega česar ne potrebujete. Napravite čistko. Več ko boste izkoreninili, več jasnosti bo prišlo v vašo dušo.

Ali boste postala sejalec miru? Več semena kot posejete, večjo žetev boste požele.

NANCY CAMPBELL

* Verzi o miru: Izaija [66,12](#); Pismo Hebrejcem [12,14](#); Zaharija [8,19](#); Izaija [27,5](#); Izaija [26,12](#); Apostolska dela [10,36](#); Izaija [52,7](#); Nahum [1,15](#); Psalm [34,14](#); Prvo Petrovo pismo [3,11](#); Estera [10,3](#); Psalm [85,8](#).

Priprava sinov, da bodo bogaboječi soprogi

Imam tako močno željo (doslej) za učenje svojih štirih sinov zapletenosti tega da bodo bogaboječi soprogi. Želim, da vedo kako je to videti. V nadaljevanju je nekaj načel katera sem vtisnila nanje in za katera pričakujem, da jih bodo spomnila kako se vesti do svojih žena.

1. Nikoli niso premladi da bi vedeli, da NIKOLI ne smejo udariti deklet. Moj sin je nekega dne prišel k meni in rekel, da je k njemu prišlo dekle, se smehljalo in ga s pestjo udarilo v obraz! Bil je tako jezen. Rekel mi je: „Mama, tako močno sem si želel da bi jo udaril nazaj, toda čutil sem, da mi Bog pravi naj tega ne naredim.“ Odgovorila sem: „Vem da jo je bilo vabljivo udariti nazaj, ti želiš braniti samega sebe ko te nekdo napade. Toda, ti si močnejši od nje. Lahko bi jo poškodoval. Ona je šibkejša od tebe. Tega preprosto NE MOREŠ storiti!“ Bila sem tako ponosna nanj, da je poslušal Gospodov glas. Poznal je pravilo in odločil se je, da ga ne bo prelomil.

2. Svoje sinove učim, da svoji materi, sestri ali kateri koli drugi gospe odpirajo vrata, da bo lahko vstopila skozi njega. To prikazuje običajno vljudnost in spoštovanje ženskemu spolu.

3. Želim da moji sinovi s svojo materjo govorijo spoštljivo. Dobro pravilo majhnega

je, da bo moški s svojo ženo govoril na isti način kot govori s svojo materjo. Pričnite jih učiti ko so še mladi!

4. Svoje sinove učim, da morajo trdo delati, da bodo zmožni zagotoviti spodoben prihodek za svoje družine. Od njih želim da ne pričakujejo da bo delala njihova žena in da ji bodo s tem omogočili ostati na domu in skrbeti za njune otroke. Učim jih upravljanja z njihovim denarjem, da bodo vedeli kako delati s krpanjem proračuna.

5. Hočem da moji sinovi vedo da morajo izrekati svojim ženam pohvale. S spodbujanjem jih učim, da pohvalijo svojo mater in druge ženske v njihovih življenjih. Sedaj so odlični z dajanjem pohval meni!

6. Učim jih kako kuhati in kako pospraviti za seboj, tako da če bi bila njihova žena bolna, bo imela moža ki ji bo pomagal pri kuhanju in čiščenju. Znali bodo tudi oprati perilo. Vsak od njih si želi okoli 10 otrok, torej bo umazano perilo zagotovo del tega!

7. Nad njimi nenehno govorim, da morajo postati duhovni voditelji svojega doma. Svoje žene in otroke bodo morali učiti Besedo.

8. Govorim jim o iskanju ženske, ki verjame v podreditev svojemu možu. Vedeti morajo kakšen tip ženske bodo iskali. Skupaj smo brali Pregovore [31](#) in se pogovarjali o vrlinah bogaboječe žene. Sedaj vedo da bodo iskali tako, ki bo trdo delala, bo čedno toda spodobno oblečena, ki se bo smejala ko bo življenje postalo težko, ki bo pazljivo skrbela za svoje gospodinjstvo, ki bo učila svoje otroke o Bogu, ljubila Boga z vsem svojim srcem in skrbela za uboge in potrebne.

Nikoli ni dovolj zgodaj, da jih pripravite za ta namen. Zaupam svojim snaham, da mi bodo kasneje hvaležne!

STACIE BROWN, The Dalles, Oregon, ZDA

sbfirefighter@emarqmail.com

Stevovi in Stacie-jini otroci so Joshua (9), Marcus (7), Jessica (5), Andrew (3), Jacob (1) in še eden na poti!

Poročne slovesnosti – z drugačnostjo!

Poroka ob soju sveč

Z možem sva se poročila mrzlega decembra leta 2000. Vse je bilo načrtovano in pripravljeno. Kakorkoli, dva dni pred poroko je poklical fotograf in povedal da ga je ugriznil pajek in ne bo mogel fotografirati poroke. Pehala sva se, da bi našla drugega fotografa. Cvetličarka je moj poročni šopek napačno naredila – bilo je strašno! Za nameček je bilo v Texasu hudo snežno neurje in več dni ni bilo elektrike!

Z načrtovanjem večerne poroke nama jih je mnogo reklo naj prestaviva poroko,

toda to za naju ni bilo sprejemljivo. Ker ni bilo nobenega ogrevanja, me je moja cvetličarka obvestila da ni pošteno, da bi možje morali nositi suknjiče.

Kakorkoli, Gospod je imel vse pod nadzorom. Ko sva naročala okrasitev, sva mislila, da sva si sposodila čisto preveč svečnikov, toda Gospod je vedel. Z vsemi dodatnimi svečami sva imela najlepšo romantično poroko ob svečah! Spominja naju da se lahko tako prezaposliš z 'dodatki' poroki, toda najpomembnejša stvar je zaobljuba katero sva izrekla drug drugemu pred Bogom.

Sedaj gledava nazaj in se smejiva in ne bi niti ene stvari spremenila glede najinega poročnega dne!

MELISSA SCHULTZ, Minden, Texas, ZDA

missaann628@yahoo.com

John in Melissa sta blagoslovljena z Christopher (5), Lily (20 mesecev) in novim dojenčkom februarja 2009.

Ljubezen in spoštovanje do staršev

Z možem sva se poročila na otoku Guam. Osredotočila sva se raje na varčevanje kot pa na zapravljanje! Mojo obleko sva kupila na Ebay, odšla bosonoga, naročila sezonsko cvetje, na razprodaji kupila obleko za mojega moža, ki jo bo lahko še kasneje nosil. Iz županovega urada v moji vasi sva si sposodila mize, stole in šotore in tako nama ni bilo potrebno najeti dvorane za sprejem.

Želela sva se osredotočiti tudi na najino družino in najinim staršem pokazati, da jih ljubiva in spoštujeva. Našla sva seznam rož s pomenom poleg vsakega imena, kjer sva se naučila da rdeča vrtnica simbolizira ljubezen in sončnica spoštovanje. Odveč je povedati, da sva vsakemu izmed najinih staršev dala po eno vrtnico in eno sončnico da tako simbolično poveva da jih ljubiva in spoštujeva.

Najina slovesnost se je odvijala na prostem, s pogledom na Pacifik, brez okrasitve ker jo je Gospod naravno priskrbel. Povabila sva toliko ljudi, kot je bilo mogoče in v najino poročno slovesnost vpletla evangelij. Želela sva da tisti, ki ne poznajo Gospoda slišijo o Njegovem čudovitem darilu odpuščanja in odrešitve.

Po poročni slovesnosti sva imela veliko slavje na prostem. Najini družini sta se vključili in pripravili vso hrano. Spustila sva balone da jih je vsakdo lahko počil in uživala sva z družino in prijatelji.

Sedaj sva poročena pet let in sva vesela da sva imela preprosto poroko, bolj osredotočeno na ljudi kot na naju! Ni nama bilo treba kupiti miselnosti sveta, da mora poroka stati veliko denarja.

LAURON MURPHY, Kittery, Maine, ZDA (družina obalne straže)

moyphys@gmail.com

Warren in Lauron sta blagoslovljena z Athena (4) in Keona (10 mesecev).

Slana slovesnost zaveze

Na predlog svojega moža sva na najini poroki decembra leta 2000 imela slano slovesnost zaveze. O tem sva slišala kot o starodavni Židovski tradiciji delanja obljud. Sol je bila v starih časih vredna in ljudje so nosili vreče soli. Ko so sklepali trajne dogovore so si izmenjali ščepca soli. Za prelomitev dogovora je morala oseba pridobiti vsa njegova ali njena zrnca soli iz vrečice druge osebe – nemogoča stvar! Vrečico za sol sem si sešila sama iz istega belega satena kot svoje ogrinjalo in Davidov oče, usnjar, je naredil njegovo vrečico. Po najini zaobljubi sva si izmenjala vrečici in sedaj visita na najinem zidu na kljukici v obliki srca, da naju spominjata na najini nelomljivi zaobljubi drug drugemu.

Sredi slovesnosti je možev oče, ki je bil tudi njegova poročna priča, stopil iz mesta, da bi dobil stol. Nekaj od nas je bilo zaskrbljenih zanj, ker je imel nekaj let pred najino poroko srčno kap. Vendar stol ni bil zanj, bil je zame! Moj mož mi je na moje popolno presenečenje sredi poročne slovesnosti umil noge. Pripravljen je imel lončen vrč, umivalnik ter brisačo in se je naučil da se hlačne nogavice sušijo hitro! Vsakič ko pomislim na to, sem opomnjena na željo svojega moža biti ponižen voditelj.

BECKIE GREGORY, Denton, Texas, ZDA

beckieruth@gmail.com

David in Beckie sta blagoslovljena z Richard (2½) in Rachel (7 mesecev).

Slavnostni posladek

Ko sva načrtovala najino poroko in želela da bi bile podrobnosti prijetne, kot je le mogoče, sva priredila slavnostni posladek namesto slavnostne večerje. Moji starši so nama večer pred poroko ponudili uporabo njunega ljubkega doma. Pripravili smo čudovito paleto neverjetno okusnih posladkov, narezanih in postreženih v majhnih porcijah, da bi jih lahko vsakdo poskusil toliko, kolikor je le mogoče! Rada imava vzdušje, da se lahko tekom večera pomešava in obiščeva vsakega prisotnega.

Na dan poroke so bile klopi v naši majhni cerkvi polne, z vsemi dodatnimi stoli katere so lahko našli so napolnili cerkev do roba. Kdo od preostalih gostov še vedno potrebuje stol? Torej, dobili so sedeže v prednjih vrstah in videli poroko tako od blizu, kot bi sedeli na cerkvenem koru ki je obrnjen k skupnosti in direktno pred nama, medtem ko sva si povedala zaobljube.

EVY DE LANO, Ephrata, Washington, ZDA

delanos5@yahoo.com

Danielovi (že sedemnajst let najboljši mož na celem svetu) in Evyjini otroci so Michelle (15), Monica (14) in Zachary (12).

Košare za piknik

S svojim možem sva se poročila v velikem vrtu pod čudovitim poletnim nebom. Vrt je bil okrogel in poročni svatje so hodili ali po levi ali po desni strani vrta pred vsemi gosti. Vključila sem mnogo otrok iz moje nedeljske šole, katero sem poučevala in na najini poročni slovesnosti sem imela veliko družic. Vse so bile sončno oblečene z metulji na njih in z metulji je bila okrašena tudi moja obleka. Moj oče me je pospremil k mojemu zaročencu ob spremljavi pesmi Cindy Morgan; „Naredi naju eno“ avtorja Michael W. Smith iz CDja [Exodus](#). Še vedno vsakokrat ko slišim to pesem dobim kurjo polt.

Prižgala sva svečo enotnosti z najinima materama in sveča je ostala prižgana tekom celotne slovesnosti na prostem!

Vsakdo je imel svojo košaro za piknik napolnjeno z njihovim kosilom takoj po svečanosti. Samo ena slabost je bila – moja ramena so gorela, ker nihče ni pomislil na sončno kremo!

Za najino peto obletnico mi je moj mož podaril Bill Barteltovo sliko parka na katerem sva se poročila! Visi v najini spalnici.

KIMBERLEE PATTON, Joilet, Illinois, ZDA

thanksalatte@gmail.com

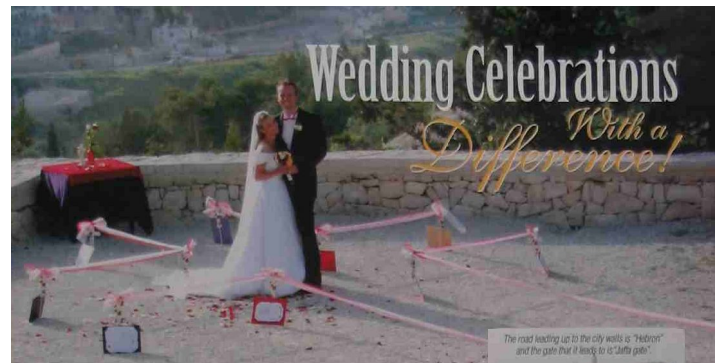
Chrisova in Kimberleejina otroka sta Bailey (7) in Fiono (3).

Poročena v Jeruzalemu

Z možem sva se poročila 19. aprila 2006 v Jeruzalemu, v Izraelu med Židovskim praznikom Mimohoda. To ni bilo niti malo podobno mali družinski poroki v gozdu, o kateri sem vedno sanjala, toda bile so sanje Gospodovega srca.

Moj mož se je, medtem ko je v Jeruzalemu služil Gospodu, prizadeval za moje srce po epošti. Že leta sva bila prijatelja, toda čutil je, da ga je Gospod prosil da počaka do pravega trenutka. Minili sta dve leti in pol preden je prišla sprostitev. Med tem časom sva živela na različnih celinah. Odgovorila sem mu in najino prijateljstvo je zacvetelo v preko osem mesecev dolgo romanco pošiljanja elektronskih sporočil na daljavo.

Končno sva bila skupaj in zaprosil me je, da se poročim z njim. Seveda, rekla sem: „DA.“ Na letališču sem naslednjega dne v razburjenju kupila revijo Bride (op. prev.: ang: Nevesta) z velikim pričakovanjem izbire obleke, poročnih barv, družic, glasbe, del! Toda kmalu zatem me je Gospod prosil, če bi prepustila poroko Njemu. To je pomenilo, da bo imel prvo izbiro kraja, barv, rož, vsega. Sprva je bilo težko izpustiti to sanjsko poroko, toda rekla sem: „Gospod, če želiš mojo poroko,

jo lahko imaš.“

Prva stvar katero sva čutila je, da nama je Gospod pokazal naj se poročiva v Jeruzalemu. Niti sanjalo se nama ni, kako naju bo to spremenilo do jedra najinih bitij.

Kakorkoli, da sva lahko rekla temu povabilu „da,“ je pomenilo, da se morava najprej v ZDA poročiti civilno. To naju je peljalo v starodavni Židovski običaj „Betrothal.“ (op. prev.: zaroka)

V tradicionalni zaročni slovesnosti je ženin predstavljen s čašo vina od nevestinega očeta. Zaročenec vzame čašo in s tem ponazori svojo voljnost položiti svoje življenje za nevesto in potem čašo ponudi nevesti. Če nevesta čašo sprejme, izraža svojo voljnost sprejeti njegovo položeno življenje in mu prav tako ponuditi svoje. To nas spominja na Jezusove besede: „Oče, vzemi to čašo od mene, toda ne moja volja, temveč tvoja.“

Med slovesnostjo je bil podpisan uraden dokument, ki bi zahteval ločitev, da bi bil preklican (kot Marija in Jožef). Osupljivo se je bilo naučiti povezavo starodavnega običaja z besedami in dejanji Jezusa, ko je bil On še na zemlji. Na enak način sva pripravila slovesnost in resnično je bila čudovita, nepozabna noč. S podpisom uradnega dokumenta, preden sva si izrekla zaobljube, je najinima srcema pomagalo nekaj počasneje narediti prehod v zakonsko življenje kot sicer. Imela sem že priimek svojega bodočega moža, toda še vedno sem živela v očetovi hiši.

Po starodavni navadi bi potem ženin odšel proč, da pripravi prostor za nevesto in nevesta se pripravi za njegov povratek. Ona ni vedela za dan in uro tega povratka, toda ko je prišel, je morala biti pripravljena da gre z njim na poroko. Pogosto je spala v njeni poročni obleki, za primer da bi prišel ponoči (in pogosto je) in imeti je morala svojo svetilko polno olja, da bi lahko stekla ven in ga srečala (beri Evangelij po Mateju [25](#)).

Ko bi prišel čas bi ženin poslal pred seboj svojega prijatelja da bi pihal v rog. To bi zbudilo ljudi po mestu za poroko in opozorilo nevesto, da je ženin na poti. Zanimivo je, kako je Jezus na nek način podpisal poročni dokument, ko je na križu pretil Svojo kri in je obljubil da pride nazaj po nas. Sedaj se mi kot Njegove neveste pripravljamo Zanj in pričakujoče čakamo na Njegov prihod.

Najino poroko sva v Jeruzalemu načrtovala na določeni lokaciji, dokler se ni dva tedna pred poroko izkazalo da se ne bo obneslo. Potem ko sva najinemu vozniku taksija povedala o najini dilemi, naju je peljal v vrt na Oljsko goro in rekel: „Ta vrt lahko uporabljata brez plačila.“ Bilo je osupljivo in imel je presenetljiv pogled na Jeruzalem. Ponudbo sva sprejela.

Končno je prišel veliki dan. Slovesnost sva pripravila kot križ narejen iz rdečega in belega traku, ki ponazarja kako nas Jezusova kri očiščuje. Najine zaobljube sva izrekla v središču tako narejene oblike križa. Ženinova priča je pričela slovesnost s pihanjem v rog in prišle so družice noseč svetilke in vijolične šale, kateri so ponazarjali kraljevsko dostojanstvo katerega prejmemo po Jezusu in pomembnosti da hranimo naše svetilke polne olja, dokler se On ne vrne.

S svojim očetom sem stala na robu vrta da bi odšla na dolgo peš pot navzdol k Jonatanu. Mnogo Arabskih otrok se je prišlo igrati na njihovo običajno igrišče in so končali z opazovanjem poroke. Muslimanske žene so s svojimi majhnimi deklicami z bleščečimi očmi metale rdeče cvetne liste. Zaslišal se je muslimanski klic k molitvi in čreda koz, katero so vodili majhni fantje, je pohajkovala med množico. Prišel je musliman s palico ter meni in mojemu očetu pričel pripovedovati zgodbe o tem vrtu. To kar ne bom nikoli pozabila je bilo: „Ta vrt se je imenoval 'vrt molitve' ker so sem prihajali ljudje iz vsega sveta in molili za Jezusovo vrnitev.“

Navsezadnje je odšel proč in medtem nekaj otrok preganjal s palico da jih je uredil v vrsto. Preden sem pričela s hojo navzdol k cerkveni ladji sem stala tam pretresena zaradi teh zadnjih momentov. Gospod je želel narediti izjavo, katera bo za vedno vtisnjena na najina srca – da je On Osebno ženin, ki hrepeni da se nevesta pripravi. Prišel bo dan ko se bo On vrnil v Jeruzalem kot Kralj Narodov. Imel bo kraljico, čudovito cerkev, ki ljubi Njega in pozna Njegovo ljubezen. Tega dne ko sem hodila navzdol po pešpoti z ogrlico na kateri so bile vgravirane hebrejske besede: „Izbrana, Čudovita, Ljubljena“ sem bila bolj kot kdajkoli zavestna, da Gospod hrepeni da bi mi vedeli da smo nevesta Njegovega srca. Resnično, mi smo izbrani, čudoviti in ljubljene v Njegovih očeh.

Danes z možem živiva v Jeruzalemu. Vsak dan gledava na goro Sion, ki naju spominja da kar midva živiva je resnično večje kot karkoli na tem svetu. Nekega dne bo prišel On in On je vreden vsega, kar mu imamo dati. Tam je Bog, ki nas ljubi z večno, brezpogojno ljubeznijo ki nikoli ne mine.

SARA LEPAGE, Jeruzalem, Izrael

saralepage22@gmail.com

Jonathan in Sara imata enoletnega sina Micah Isaiah in pričakujeta novega otroka aprila 2009.

Blagoslovljen poročni proračun

Oba z možem sva bila srednješolca. Kako bi si lahko privoščila poroko?

Bila sem blagoslovljena da sem našla čudovito elegantno poročno obleko v odličnem stanju in že suho očiščeno, ki je brez sprememb na dvoriščni razprodaji stala 39€. Od bratove žene sem si sposodila tančico in kupila čudovit par belih čevljev v poceni prodajalni za 1,5€. Čeprav je profesionallec uredil moje lase za okoli 27€, sem se sama naličila. Moževega mati mu je kupila novo obleko. Želel si je sposoditi smoking, toda za isto ceno se je odločil da si bo kupil obleko, katero bo lahko vedno znova nosil. Moje družice so imele oblečene kar so že imele in moževega priča je nosila obleko katero je že imel. Kupila sem šopek svežih rož in cvetoč okraskov za na njegovo obleko za okoli 23€.

Najin pastor nama je za slovesnost brezplačno ponudil svojo malo belo

podeželsko cerkev. Njegova žena je na najini slovesnosti igrala in za naju izdelala prospekt. Povabila sva okoli 50 najinih bližnjih družinskih članov in najbližjih prijateljev.

Moja družina in moževa družina sta pripravili obilo hrane za sprejem katerega smo potem imeli na cerkvenih tleh. Bilo je resnično čudovito da sta najini materi in še nekaj ostalih družinskih članov pripravili tako mnogo različnih jedil. Moj oče je skuhal šunko za sendviče s šunko. Najino poročno torto nama je podaril član cerkve, ki je imel podjetje za okraševanje tort! Vedno sem sanjala da bom imela velik samopostrežni bife, tako da je bilo čudovito imeti vso doma kuhano hrano! S svojo mamo sva preprosto okrasili sprejem. Pregrinjala za mize sva kupili v trgovini vse za en dolar. Prav tako sva kupili nekaj svečnikov, katere sva napolnila z obarvanimi kamni in plavajočimi svečami. Okrasitev naju je stala manj kot 15€.

Za fotografije sta moj brat in moj oče poslikala veliko slik, ker oba uživata v fotografiji. Najine slike sva razvila v Wal-Martu, kar nama je prihranilo veliko denarja. Izbrala sva eno od najlepših fotografij in jo povečala na 20*25 cm, katera sedaj visi na steni v najini dnevni sobi. Prav tako sva dala kopije slike iste velikosti najinim staršem in starim staršem.

Z denarnimi darili katere sva dobila, sva lahko takoj odplačala najina poročna prstana, tako da nisva imela dolgov za najina čudovita prstana. To je bil blagoslov, ker se s svojim možem rada izogibava dolgov.

Mnogo strokovnjakov za načrtovanje porok pravi, da pridejo povprečni poročni stroški nekje okoli 7.700€, toda z možem sva spoznala, da to ni nujno. Resnično sva uživala v najini čudoviti preprosti podeželski poroki. In ni nama bilo potrebno čakati leta da bi imela drago poroko.

AMY WENDT, Neenah, Wisconsin, ZDA

AmyW732@hotmail.com

Harlandova in Amy-jina blagoslova sta Katelyn (2) in Ruby (6 mesecev).

Vključila sva otroke

Na najini čudoviti poročni zabavi 10. junija 2006 sva vključila sedem otrok. Želela sva narediti vtis, da imava rada otroke, ker dandanašnji otrokom pogosto ni dovoljeno iti na poroke. V poročnem programu sva nad njihovimi imeni napisala besede iz Pisma: „Otroci so blagoslov od Gospoda.“

S cvetjem okrašene deklice so radostno poskakovale okoli in v zrak metale cvetne liste. Nosilca prstanov sta prav tako nosila napis in tako naznanjala prihod neveste z velikimi fanfarami.

Najino poroko sva izvedla na prostem s sedeži v krogu in oltarjem na sredini ter okoli 180 gosti, ki so tako imeli dober pogled.

Po poljubu sem se naredila kot da sem omedlela, tako da so se vsi smejali. Potem ko sva bila predstavljena kot gospod in gospa Joshua Aaron Nuckols sva zaplesala na James Taylorjevo pesem „Kako prijetno je biti ljubljen od Tebe.“ Na

poročni zabavi je vsak par posamezno zaplesal in potem so moževi bratje plesali z najinima mamama. Vsi so od navdušenja ploskali. Bilo je resnično praznovanje!

COURTNEY NUCKOLS, Hunstville, Alabama, ZDA

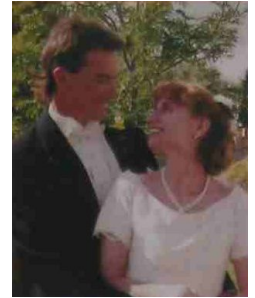
bellamercy@yahoo.com

Joshua in Courtney imata dojenčka medenih tednov, Pierce Elijah (16 mesecev).

Prstana sva izgubila

Moj mož je zaposlen kot glavni pogodbenik za domove. Nekega dne je delal na hiši katere dvorišče je mejilo na park v katerem sva se poročila. To je omenil lastnici hiše.

„Oh, midva greva na vse poroke tukaj,“ je pritrdjevala gospa. „Kdaj je bila vaša?“

Poročila sva se 3. julija 1999. To ji očitno ni nič pomenilo, dokler ni mož pričel opisovati najino poroko. Bila sem v sestrinem stanovanju, nekaj stanovanj po ulici navzdol in se pripravljala na poroko. Pričakovala sem telefonski klic, ker se bo najina poroka kmalu pričela. Čas je prišel, odšla sem in še vedno čakala.

V parku je bila žena moškevega brata Michelle zadolžena za nosilko blazine s prstanoma. Prstanov ni dovolj trdno pritrdila na blazino; misleč da sta najina zlata poročna prstana cenena, ponarejena prstana, ki sodita na blazino za prstane. Dobrih dvajset minut pred pričetkom poroke je nosilka blazine blazino dala mojemu štiriletnemu nečaku lanu.

Ilan se je pričel dolgočasiti. Pričel je blazino metati tako visoko kot je le mogel. Ianov oče Daryle je ugotovil, da sta bila ohlapno pričvrščena prstana pravzaprav resnična zlata poročna prstana! To je opazil rahlo prepozno, ker sta prstana med posebno visokim metom pristala nekje v travi tega zelo velikega parka.

Ko so vsi slišali, da pogrešamo resnična zlata prstana, je množica samodejno pričela s počasno hojo po parku in opazovala v travi za dvema majhnima prstanoma, ki bi odsevala sončne žarke skozi zbirajoče se oblake. Ko je moj zaročenec opazoval in videl da postaja pozno, je pogledal navzgor v nebo in zajokal: „Kaj sedaj?“ Odziv je bilo glasno grmenje!

Medtem sem še vedno čakala na moj telefonski klic da bi šla na poroko. Čas je že zdavnaj potekel in bila sem zaskrbljena. Žena moškevega brata je z glasom nujne prošnje poklicala: „Shannon, priti moraš sem. Izgubila sta se prstana, deževalo bo in tvoj bodoči mož se ne počuti dobro.“

„Ni lepo zbijati šal z nevesto tik pred poroko, Daryle. Michelle ima prstana, napovedane so zelo visoke temperature in suša in kaj je narobe z mojim ženinom?“

„Ne šalim se.“ S tem je moj del poročne družbe odšel z noro naglico v park. Vse kar sem si lahko mislila je bilo: „Upam da je moj zaročenec v redu, da se še vedno

želi poročiti z menoj in da se bosta prstana našla.“ Dež me ni motil – ohladil bi pregrete goste za katere nisem vedela da so preživeli precejšen del časa s hojo po parku.

Preden smo prišli tja so vsi sedeli. Moj stric in še en gost, heroja dneva, sta našla zlata prstana v travnatem parku. Oblaki so se zbirali, nevihta je bila daleč in dež je bil rahel. Z Willyjem sva bila mirna ko je dedek (pastor že okoli 50 let) pričel s slovesnostjo.

„Oh,“ je vzkliknila lastnica: „Seveda se spominjam vseh tistih ljudi, ki so hodili naokoli. Mislila sva da je to neka vrsta religijska zadeva.“

SHANNON HOSKOVEC, Edgewood, New Mexico, ZDA

isaiah431819@higherspeed.net (To je bil Hoskovicev poročni verz iz Pisem)

Will in Shannon, ki sta od tega dne srečno poročena imata štiri blagoslove, Mar'lyna (15), Khyren (7), Liam (3) in Culbert (4 mesece).

Trije poročni šopki

Oseba ki naj bi naredila moje resnične poročne šopke za moje družice ter zame, in šopke za nevestine in zaročenčeve starše, je izginila 10 dni pred mojo poroko, potem ko sem z gotovino plačala celotno vsoto za rože. Nisem bila prepričana kaj naj storim.

Dva dni pred mojo poroko, mi je najboljša prijateljica moje mame ponudila uporabo umetnih poročnih šopkov, katere sta ona in njen mož uporabila ko sta obnovila njune zaobljube. Tudi pogledati ju nisem hotela. Odkar sem bila stara 14 let, sem si v svojem poročnem šopku vedno želela resnične vrtnice in lilije.

Dan pred poroko sem se zbudila pripravljena da sprejem umetne rože. Tega večera pred končnim pregledom je moja mati rekla, da je poklicala aranžerka s cvetjem, ki je želela nekaj storiti zame, ker je čutila, da ji ni vseeno zame da bi hodila po cerkveni ladji brez rož katere sem si želela. Predlagala je da naredi poročni šopek s pravimi rožami za zelo primerno ceno in moja teta bi jih dvignila na poti na poroko.

Naslednje, moja tašča je rekla da me ne more gledati kako hodim po cerkveni ladji brez rož katere sem si želela, tako da je naročila resnični poročni šopek z vrtnicami in lilijami. Ko sem v petek prispela v cerkev, da bi se pripravila na svojo poroko, sem spoznala da je prvotno dekle ki naj bi naredilo cvetje zame konec koncev to tudi naredila! Na izbiro sem imela tri poročne šopke!

MARLENA ROSS, Oshkosh, Wisconsin, ZDA

marlena.malliett@aurora.org

Nathan in Marlena imata majhnega sina po imenu Ezekiel (2).

Vsi pritegnjeni skupaj

V naši *Above Rubies* posvetovalni skupini smo nedavno govorile o poročnih

zabavah, kar je bila trenutna tema v priročniku „Družinska jedilna miza.“ Imele smo prijetno diskusijo o pomembnih stvareh o porokah, o naših porokah in kako žalostno popačene so postale nekatere poroke z razsipno dragimi sprejemi, pari, ki živijo skupaj ker „si ne morejo privoščiti poroke,“ in neosebne dajanju daril.

Z Johnom sva poročena skoraj 27 let in nenehno sem hvaležna za čudovitega moža. Poročila sva se v Sussexu, Anglija, 20.000 km proč od domačega mesta Auckland na Novi Zelandiji. Ni bilo družine, ki bi nama pomagala, nisva imela denarja, toda cerkvena družina, katere člana sva bila, je postala najina načrtovalka poroke. Moja družica je sešila vse obleke in drug prijatelj je naredil trinadstropno poročno torto. Ko so moji starši prišli iz Nove Zelandije je moja mati torto oblila s sladkorjem.

Prijateljica cvetličarka je za naju čudovito okrasila cerkev, sprejemno kapelo in sobo za sprejem. Ostali so okrasili sprejemno sobo, organizirali stole in mize, skuhali in postregli hrano in ena gospa je porabila veliko ur, da je naredila svež cvetlični obok nad vrati v kapelo. Najin poročni avtomobil je bil sposojen. Vozil ga je poklicni šofer - še en prijatelj iz cerkve, ki je bil zaposlen v lokalnem avtomobilskem razstavnem salonu!

Še vedno imava najine poročne zaobljube na prvotnem papirju iz katerega sva jih brala. Prišla sva jih na zadnjo stran najinega poročnega albuma. Najina poročna slovesnost je bila polna slavljenja k Jezusu, zaobljubi drug drugemu in molitve ter pričakovanj za prihodnost, kot tudi za ples in praznovanje.

ALICE GURR, West Molesey, Surrey, Anglija

aboverubies@ntlworld.com

Johnovi in Alice Gurrijini otroci so Naomi (16), Hannah (14), Rachel (13) in David (7). Alice je direktorica za Above Rubies za Anglijo in Evropo.

Izmenjana prstana čistosti

Ko sva si z Jonom pričela dvoriti, sva oba zelo hitro dala drug drugemu vedeti o zavezi katero sva oba naredila, da ostaneva čista do poroke. Moji starši so mi dali prstan čistosti in Jon je svojega kupil leta preden sva srečala drug drugega.

Med najino poročno slovesnostjo, je najin pastor pripovedoval o najini zgodbi čakanja. Izmenjala sva si najina prstana in s tem simbolno dala svojo čistost drug drugemu kot darilo. Bil je osupljiv trenutek. Bila sva vesela, da lahko s prijatelji in družino deliva to, da sva čakala in ostala čista do poroke.

BRANDI FUGATE, Južna Karolina, ZDA

fugatefamily4@yahoo.com

Jon in Brandi sta blagoslovljena z Leilani (4), Dawson (2) in Moses Shepherd (7 mesecev).

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemale boste redna sporočila predanosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klici žene in matere. Občasno boste prejele tudi okrožnico (mini Above Rubies) katera vas bo držala pokonci dokler ne pride naslednja izdaja.

„Vaša pisma predanosti so pijača sveže vode vsaki žejni duši.“

„Balzam moji duši.“

„Vaše predanosti so dragulj.“

Če ste se prijavili na epoštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za epoštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Above Rubies epoštni sezname

Pridite in se pridružite preko 2.600 ženam, ki se medsebojno spodbujajo in pomagajo v njihovem visokem klicu materinstva in gospodinjstva.

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/>

Spodnja polobla epoštne sezname:

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/>

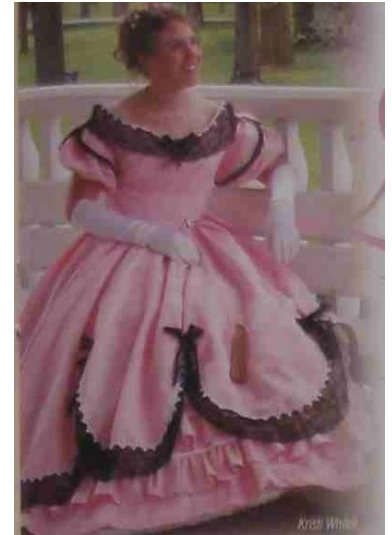
Velika Britanija epoštne sezname: <http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/>

Vprašanja prosim na email: Jillian Fourman LtIStoneyus@yahoo.com

Dovolite dekletom naj bodo dekleta

Slika: Kristi Whitek

Slika: Kristi v sredini z njenimi „posvojenimi sestrami“, Meredith in Hannah Murray in Kristin, Rebecca in Heather Roy.

Slika: Marni Smith, Dana Ruark, Meredith in Hannah Murray pomagajo pripravljati obrok za svoje družine.

„Dekleta, dajmo, molimo pred jedjo,“ sem rekla z nasmehom. Sedem glav kodrov, šopov, pol pripetih - pol spuščениh, v odtenkih rjave, svetle in temnolase mavrice se je sklonilo, ko sem blagoslovila naš obrok.

Po daru kratke molitve zahvaljevanja so dekleta pričele urejati svoje pogrinjke. Hitro smo se privile na veliko posteljo in nadaljevale z gledanjem novele „[Ana z zelene domačije](#)“ Samo v sobi polne deklet lahko med razvijanjem zgodbe kadarkoli doživite razveseljive oohhs in aahs. Vzklikanje in ploskanje spremljano z vzdihom je prenehalo, ko je na ekran prišel Gilbert. Zvenenje smeha je vzniknilo, ko je Anne ponovno našla „Punčko“ v zaplati zelja gospe Lynde, in spremljana z Diano se je brezuspešno trudila pregnati uporno kravo ven iz polja v blato! Pogledam obraze okrog sebe, vsi so okrogli z nasmehom in hihitanjem. To je to iz česar so dekleta. Isti prizor kot sem vam ga pravkar opisala, je bežen pogled na Kamp Kristi.

Sem prvorojenka in edina deklica v moji družini in imam tri čudovite mlajše brate. Šport in lego kocke so bile boljša zabava z mojimi brati, kot igranje s punčkami katere sem oblačila sama. Ko sem postala starejša, sem postala starejša sestra več mlajšim dekletom. Kličem jih „posvojene mlajše sestre,“ ali „moje punce.“

Kamp Kristi sem ustanovila iz ideje prenočevanja, kjer lahko moja dekleta uživajo v spletnju las, barvanju nohtov, gledajo vseh šest ur novele *Ana z zelene domačije* in se veselijo da so druga z drugo. Kakorkoli, za Kampom Kristi imam še en skrit motiv! Na to gledam kot na priložnost biti primer bogaboječe mlade ženske in vsaki deklici dati priložnost, da se počuti cenjeno in dragoceno. Želim postati dama-v čakanju in služiti vsaki „princesi“ na kateri koli način ji lahko.

Ko sem premišljevala o idejah za Kamp Kristi, sem čutila, da mi Gospod govori, da On želi da je prenočevanje nekako drugačno, da je „oddvojeno“ od posvetne ideje prenočevanja deklet. Namesto predajanja vsega našega časa brezplodnemu klepetanju o temah, ki lahko kasneje povzročijo srčne bolečine

(npr. fantje... je potrebno da še kaj rečem) in preživljanju ur gledanja stvari katere samo prebujajo želje za nečem, kar ni mišljeno da bi se že prebudilo, sem vedela da mora biti naš čas prežet s stvarmi ki bodo v skladu s Pismom Filipljanom [4,8](#), „Sicer pa, bratje, vse, kar je resnično, kar je vzvišeno, kar je pravično, kar je čisto, kar je ljubeznivo (Ali vredno ljubezni), kar je častno, kar je količkaj krepostno in hvalevredno, vse to imejte v mislih.“

S tem v mislih sem načrtovala izdelovanje čestitk in urejevanje pričesk, da ohranim naše roke zaposlene, medtem ko gledamo zabavno-ljubečo *Anne z zelene domačije*. Po „primernem“ nočnem počitku se zgodaj zbudimo da pripravimo zajtrk in potem končamo z gledanjem zaključka Annine zgodbe. Potem pridejo ven navijalci kodrov in izdelava pričesk. Spletanje fig ter kodrov se prične. Rogerjeva in Hamerstainova [Pepelka](#) igra v ozadju in me se pogovarjamo o oblekah, plesnih zabavah in plesu.

Ko so enkrat lasje vsake „urejeni do popolnosti“ se vse oblečejo v njihove najbolj elegantne obleke za čajno zabavo. Soba je napolnjena s trakovi, nabranimi čipkami, krili skoraj do tal, rokavicami in klobuki. Me gremo ven in sprevod oblek rožnatih, vijoličnih, belih in kostanjevih barv pohajkuje po našem posestvu. Tam na „mostu sprehajanja“ ta neomadeževana, prelepa mlada dekleta okoli dve uri pozirajo za slikanje! Njihove oči se iskrijo z zadovoljstvom preprosto biti deklet. Prepričana sem, da se je Gospod smehljaj vsaki izmed nas.

Po poziranju za fotografiranje gremo nazaj noter, da pripravimo sadno sladoledne kupe ter limonado za našo poletno čajno zabavo. Potem odnehamo s trakovi ter nabranimi čipkami in nadaljujemo s kuhinjskimi oblačili, kajti Kamp Kristi se zaključijo s kosilom, katerega pripravijo dekleta za družine. Ko skupaj delamo z velikim navdušenjem pojemo k pesmi „*Glas glasbe*.“

Kako osvežilna predstava. Dekleta so tako posebna in videti jih ko vznemirjene počno to kar najbolje znajo, je to izkušnja katero lahko samo Gospod ustvari! V klasičnem delu „[Majhna ženska](#),“ Marmee pravi Meg: „Trudila se bom da bodo moja dekleta dekleta tako dolgo kot bodo le lahko.“ Marmee je bila modra. Njihova nedolžnost je dragocena stvar in skušnjave sveta, da jih zgrabijo proč, bodo prišle dovolj hitro.

Dekliški čas je nekaj kar potrebuje vsaka, celo matere in starejše ženske. Z materjo pogosto greva na nakupovanje za kosilo in imava tako priložnost biti skupaj in imava odkrite pogovore. Pomembno si je vzeti majhne premore v delavnem življenju da zopet doživite te nedolžne dekliške občutke. Ni potrebno da je to potratnost. Nekaj tako preprostega kot pečenje kolačev in poslušanje zabavne glasbe katero lahko poješ, ti lahko prinese nasmeh! Sestavila sem seznam različnih idej, ki so časovno ustrezne in stroškovno učinkovite:

- Pojdite na sprehod v naravo. Nosite velike, zabavne klobuke katere nikjer drugje ne bi nosile in velika krila ali obleke. S seboj vzemite skicirko in svinčnike za risanje in skupaj barvajete.
- Imejte piknik. Ne glede ali bo to v gozdu ali parku, ali zadaj na dvorišču, je piknik

prijetna stvar. Vsako dekle naj s seboj prinese priljubljeno knjigo pripovedk od takrat ko so bile mlade in zvrstite se v glasnem branju teh pripovedk.

- Pojdite na varčno nakupovanje. Tako čudovito se boste počutile ko boste prišle domov z vrečami stvari ki stanejo samo 8€! Če ne najdete ničesar praktičnega, pomerite nekaj poročnih oblek ali celo večernih oblek!
- Specite ljubek posladek! Vzemite si nekaj ur in specite pecivo ali nekaj posebnega in okusnega, nekaj kar ste si vedno želele narediti, toda čeprav samo Betty Crocker (ang: generično ime – tovarniški zaščitni znak ameriške tovarne za predelavo hrane General Mills) to lahko zmore! Vaša družina bo presenečena in počutila se boste kot da ste naredila veliko spretnost... ker ste jo!
- Imejte odmor za čajanko! To je nekaj kar celo moji bratje radi počno. Vedno skušamo poleg čaja narediti nekaj posebnega, kot so bomboni ali kolački. Včasih, če smo še posebej lačni, bomo naredili majhnega piščanca ali tunine solatne sendviče, prijeten prigrizek je celo sir s keksi. Celo najmanjši dodatek lahko naredi čas za čajanko v nekaj še posebej izjemnega!
- Glejte dekliške filme! SAMO DEKLETA! Film si sposodite iz knjižnice. Primate nekaj odej in se stisnite skupaj! Ali, lahko ste potratne in naredite sladoled s sadjem, se strižete, itd. Tukaj je nekaj ljubkih dekliških filmov ki so zelo čisti: Za vse starosti: „[Sound of Music](#)“, „[Anne of Green Gables](#)“, „[Anne of Avonlea](#)“ (the sequel), „[Black Beauty](#)“, „[Ever After](#)“, „[Little Woman](#)“; Za starejša dekleta 15 in več let: „[Sense and Sensibility](#)“, „[Pride and Prejudice](#).“
- Oblecite se! Tudi mame se lahko! Poiščite vaše stare promenadne obleke ali celo obleke katere ste dobile od babice in se oblecite. Za poseben pridih si nadenite šminko. Nosite velike ogrlice in visoke črne čevlje! Slikajte!

Te ideje so samo začetek ljubkih spominov katere lahko naredite s tem da si vzamete nekaj časa izven svojega vsakdanjega urnika! Svet v katerega dekleta upajo in sanjajo je pogosto poškrabljen z ne-ukročeno hudobnostjo. Čas preživet skupaj s tvojo hčerko, materjo, sestro ali prijateljico jo lahko naredi da se počuti kot neprecenljiv zaklad... zato ker to je!

Moja priljubljena avtorica, [Louisa May Alcott](#) je napisala: „Imejte redne ure za delo in igranje; vsak dan naredite tako uporabnega kot tudi prijetnega in dokažite da razumete vrednost časa, s tem da jih dobro zaposlite. Potem bo mladina prijetna, stara starost bo prinesla nekaj obžalovanj, in življenje bo postalo čudovit uspeh.“

Tako naj bodo dekleta dekleta in izkoristite prednost tega ljubkega daru katerega je Bog dal prav vsaki ženski, katero je On ustvaril! Veliko zabave!

KRISTI WITEK, Greenfield, Indiana, ZDA

Princess4Him86@aol.com

p.s. Stara sem 18 let in moji ljubeči starši so me celo življenje izobraževali na domu. Izobraževanje na domu je čudovito, ker mi dovoljuje da svoje učenje širim na področja kjer se odlikujem. V prostem času uživam pri igranju klavirja, petja, gledališčne igre, na novo postavljam na oder stare igre, jaham na konjskem hrbtu,

plešem četvorko, izdelujem album s časopisnimi odrezki ali slikami, izdelujem voščilnice, učim se znakovnega jezika, pišem in berem vse kar je povezano z ameriško zgodovino! Sem aktiven domoljub in spodbujam druge da kot ameriški državljani opravljajo svoje dolžnosti. Med poletjem delam v KOA Campground, (kar je posej mojih staršev) kot upraviteljica in tajnica. Eden od mojih ciljev v življenju je, da postanem zgodovinska postavljavka starih iger na oder, čeprav je moj temeljni cilj v življenju navdihniti druge k tesnejšemu odnosu z Jezusom in spodbujati mlade za življenje ljubeznivosti in čistosti.

Mamin zaklad

Približno leto dni nazaj sem šla skozi naš šolski kabinet ter iskala revije iz katerih bi lahko naredila kolaž, ko sem naletela na revijo *Above Rubies*. Mamo sem vprašala če jo lahko uporabim. „Ne!“ je zakričala. „Ne!“ je rekla ponovno. „*Above Rubies* je moja najbolj priljubljena revija. To je moj zaklad!“

Spodbudila me je da jo preberem. Prezela me je. Sedaj z veseljem pričakujem prav vsako novo revijo *Above Rubies* in stare revije znova in znova prebiram.

CLAUDIA TIGNOR (11 let)

Nosečniške omejitve in jutranje slabosti

Prepričana sem, da bodo noseče matere našle mnogo dobrih idej iz naslednjih pisem. Prejela sem na stotine odgovorov, preveč da jih v tej reviji natisnem. Najbolj skupno priporočilo materam, ki je bilo posredovano je, naj med nosečnostjo redno pijejo čaj iz listov rdeče maline in naj pojedjo mnogo beljakovin. Preberite si še več nasvetov. Nancy.

Zmrznjena hrana

Hrana je lahko med nosečnostjo pravi izziv. Tekom let sem si naredila seznam nasvetov, ki mi ta opravila olajša.

1. Preden začutite slabost pripravite zmrznjeno hrano, da jo lahko kasneje pojedete. Dobra zaloga (najmanj) 10-20 obrokov je lahko za vas in za vašo družino neprecenljiva. Vaše težje delo prej, lahko zagotovi manj dela v kuhinji kasneje. Ko nimate moči ali sposobnosti, da bi vaš trebuh sprejel pripravljene obroke, je to planiranje lahko še mnogo širše.

Če tega še niste storile in ste že preko tiste točke, ko ste zmožne iti v kuhinjo brez bruhanja...

a) Ko vas prijateljice vprašajo kaj lahko storijo za vas, jim recite naj prinesejo zmrznjeno hrano.

b) Kupite zmrznjeno hrano v trgovini.

2. Lonec na električno. Če vaša jutra običajno niso najboljši čas za pripravo hrane, lahko pričnete s pripravo hrane pozno popoldan, ali preden greste v posteljo. Če je vonj ki uhaja iz posode za vas nevaren, lonec priklopite nekje zunaj ali nekje kjer bo izven vašega 'območja vonjanja.'

3. Pakirana hrana. Sedaj je na voljo več zdrave izbire, celo naravne hrane.

4. Ohranite preproste jedilnike. Uspešno smo načrtovali zajtrk, kosilo in večerjo za en teden vnaprej in to potem ponavljali vsak teden skozi mesec, npr.: ob torkih zjutraj so za zajtrk vedno ovseni kosmiči.

WENDY SHAW

Oakhurst, blizu južnih vrat Yosemiteškega narodnega parka, Kalifornija, ZDA

wendy@mymorningsickness.com

Kevinovi in Wendyjini blagoslovi so Chase (14), Holly (12), Macy (10), Justus (7), Elley (5), Amy (3), Lilly (17 mesecev) in v mesecu aprilu 2009 pričakujejo novega dojenčka.

Wendy je napisala knjižico za matere na temo „Kako poskrbeti za vašo družino kadar imate jutranje slabosti.“ Če bi radi knjižico kupile, prosim kontaktirajte z Wendy na njen epoštni naslov ali pojdite na: www.mymorningsickness.com

Povračanje želodčne kisline – peče me zgaga

Med zadnjima dvema mesecema nosečnosti sem tekom noči trpela za grozno želodčno kislino. Kakorkoli, če sem pojedla četrtno do polovice zelenega jabolka, se je kislina v desetih minutah umirila.

STEPHANIE LOPINTO, St. Petersburg, Florida, ZDA

steveandsteph@prodigy.net

Stevova in Stephaniejina majhna jagenjčka sta Josiah (2½) in novorojenček Brandon (4 tedne).

Igranje zdravnika

Kadar pri svoji drugi nosečnosti čutim slabost, sva z mojim dve in polletnim sinom razvila rutino igranja zdravnika. Medtem ko počivam, me on zdravi za različnimi poškodbami in boleznimi. Prinese mi vrečke ledu, prigrizke in za menoj razpostavi oporne blazine, itd. Tako kot zdravniki in zdravniške sestre v bolnišnici. Medtem ko to počne, se pogovarjava o kosteh v telesu, velikosti dojenčka in stopnji razvoja dojenčka. To je bilo plodno obdobje za naju oba.

JEN PHILLIPS, McKinney, Texas, ZDA

mrs_jlphillips@yahoo.com

Johnova in Jenijina otroka sta Clark (5) in Claire Anne (2).

Počitek v kopalnici

Ko si zaželim počitek, natočim penečo kopel, najdem nove igrače da se otroci v kopalni kadi z njimi igrajo, medtem ko sama počivam. V kopalnico si prinesem nekaj blazin in počivam s knjigo, medtem ko se malčki igrajo v kopalni kadi. To mi omogoča dobrih 20-30 minut počitka.

KECIA KLAUSE, Frisco, Texas, ZDA

mrs.klause@hotmail.com

Otroci od Aarona in Kecia so Bailey (6), Hope (ki je odšel da je sedaj pri Jezusu, oktobra 2003), Kennedy (3) in Addison (2).

Kokosovo mleko

Spoznala sem, da je kokosovo mleko čudovito (tekočina znotraj kokosovega oreha). Ko bližnja trgovina ostane brez kokosovih orehov, je bilo kokosovo mleko v pločevinkah skoraj tako dobro (malce razredčiš in dodaš med). Želela bi, da bi to vedela ko sem imela med eno izmed nosečnosti resnične slabosti in niti vode nisem mogla piti. Elektrolitska raztopina od zdravnika je pomagala, toda mogoče bi bilo kokosovo mleko še boljše.

Nadomestki (kot so vitamin B, C, melasa in železo) in boljša prehrana prav tako lahko pomagata, kajti moja naslednja nosečnost je bila mnogo boljša. Molitev seveda tudi pomaga. Menim, da je vredno poskusiti s kokosovim mlekom, ker je zelo hranljivo. Tudi mnogo boljšega okusa je kot voda.

Če imate kaj prijetnega za vonjanje (kot je grenivka ali limona) pomaga da se izognete bruhanju. Eterična olja kot sta limonino ali mandarinino pomagata osvežiti zrak.

ERIN, Auckland, Nova Zelandija

list@gfamily.net

Otroci Victa in Erine so Nathan (8), Rosa (6), Maria (3) in Daniel Miguel (1).

Stročnice

Vsakokrat ko se počutite slabo, jejte stročnice. Deluje bolje kot zdravilo [Promethazine](#) katerega vam izda zdravnik in še bolj varno je.

Zdravilo sem našla na Karen Hurdini spletni strani. Na www.karenhurd.com lahko kliknete na „Posebne zdravstvene zadeve“ in pod tem pojdite na „[Jutranje slabosti](#).“ Tam je opisala celotno biološko znanost, ki se skriva za tem „receptom.“

LYNN WELCH, Lyme, Connecticut, ZDA

lwelch@snet.net

Art in Lynn sta blagoslovljena z Emma (12), MacKenzie (7), Grace (5), Samantha (3) in Lisa (10 mesecev). Umetnost odkrije da če začetnice imen premečete dobite besedo ALLDEMS (ang: vsi dragulji).

Kaj ni to lepo? In tega niso načrtovali! To me spominja na čas pred štiridesetimi leti ko sva bila z možem misijonarja na Filipinih. Živela sva poleg Filipinske družine, ki je načrtovala imeti 12 otrok in odločili so se za besede REFLAMED LOVE (ang: ponovno vzplamenela ljubezen). Ko smo živeli poleg njih so prišli do črke O in imenovali so ga Oliver. Nancy

Limonada

Priporočam v kozarcu vode sveže iztisnjen limonin sok, ki naravno pomaga izločati toksine in pomaga da se znebite 'ogabnih' občutkov. Tudi kadar niste noseča je čudovita!

LAURON MURPHY, Kittery, Maine, ZDA

myphys@gmail.com

Waren in Lauron sta blagoslovljena z Athena (4) in Keona (1).

Moj nasvet

1. Kupite najkvalitetnejše in najbolj varne vitamine kot jih lahko najdete.
2. Prepričajte se, da jeste surovo sadje in zelenjavo.
3. Zase in za svojo družino pripravite lahke, toda zdrave obroke.
4. Za lahek porod vsak dan popijte čaj iz listov rdeče maline.
5. Naj vam otroci pomagajo pri drobnih opravilih in vam tako olajšajo delo.
6. Vzemite si veliko počitka. Pijte mnogo vode.
7. Vašega moža prosite, da vam vsak večer zmasira noge.
8. Poleti preko dneva pojdite večkrat pod hladen tuš.
9. Za dobro nočno spanje se pred spanjem namakajte v kadi raztopine magnezijevega sulfata.
10. Kadar ste razburjena, kličite k Bogu za Njegovo milost in usmiljenje. Prosite ga naj vam pomaga.

ROSEMI ANGULO, Alta Loma, Kalifornija, ZDA

angulovrose@yahoo.com

Masaža stopal

Ko sem tekom svojega prvega tromesečja čutila velike slabosti, mi je mož masiral noge. Resnično je delovalo! Moja slabost je šla iz neznosne deset na znosno tri. Vse do svoje četrte nosečnosti tega čudovitega zdravila nisva spoznala!

LAURA MERENDINO, Spring Hill, Tennessee, ZDA

taln94@yahoo.com

Tony in Laura sta blagoslovljena s štirimi hčerami, Alyssa (10), Nicole (8), Julina in

Ava (6 mesecev).

Ingverjev čaj

Tukaj je recept proti slabosti:

- 1 žlička sveže nastrgane ingverjeve korenine
- 4 skodelice vrele vode
- Med za okus (opcija)

Izlijte vodo preko ingverjevih korenin in pustite da se namaka 5 minut. Obtežite. Neuporabljeno porcijo hranite v hladilniku.

AMBER STEBBINS, Zephyr Hills, Florida, ZDA
candastebbins@netzero.net

Ne jejte sladkorja

Kadar izveste da ste noseča, poskušajte ne jesti ničesar kar vsebuje sladkor. Ne jejte sladoleda, pečenih dobrot ali žitnih sladkornih ploščic, itd. In prepričajte se da jeste beljakovine.

TINA ZIMMERMAN, Newville, Pennsylvania, ZDA
TinaZ@hughes.net

Jagnjeta Darena in Tine so Jessica (7), Kimberly (5) in Jeremy (2½),

Posnete knjige

Z vsako nosečnostjo trpim za jutranjimi slabostmi in spoznala sem, da mi je težko na glas brati otrokom. Zato sem odšla v knjižnico in vzela knjige posnete na zvočni trak. Še vedno lahko sedim in obračam strani, toda ni mi potrebno govoriti in je tako manj verjetno da bom dobila občutek slabosti. Med poslušanjem knjig in različnih glasov otroci uživajo.

Glede zdravnih sredstev, hranim rozine in indijske oreščke ob strani svoje postelje. Nekaj je okoli mešanice sadja in oreščkov, katera mi običajno ukroti občutek slabosti ko zjutraj prvič vstanem.

HANNAH BABIAK, Pell Lake, Wisconsin, ZDA
rhbabiak13@charter.net
<http://bookwormbabiak.blogspot.com/>

Otroci Boba in Hannah so Leah (15), Kaila (14), Robert (13), Sarah (13), Michael (11), Rachel (8), Kendra (7), Jared (4) in Nathan (10 mesecev).

Limone

Tekom prvega tromesečja sem imela nosečniške slabosti z vsemi svojimi štirimi

sinovi. Edina stvar ki mi je pomagala so bile limone! Tudi sicer imam rada limone. Če sesam limonino rezino, slabost izgine. To mi je zelo pomagalo kadar sem bila v cerkvi. Vrečko z limoninimi rezinami sem hranila v svoji torbici in kadar se me je prijela slabost (vedno se me je), sem tiho izvlekla svojo vrečko in si v usta položila limonino rezino! Takoj sem se počutila bolje! Ni bilo videti da bi kdorkoli opazil ali da bi moj majhen prigrizek kogarkoli motil!

CHERYL NEWTON, cheryl.newton@yahoo.com

Darin in Cheryl sta blagoslovljena z Zack (19), Devin (18), Cameron (16), Jacob (14) in Shannon (9).

Nadaljujte z napornim delom

Vse svoje nosečnosti mi je bilo slabo. Tisto nosečnost ko nisem imela slabosti, sem spontano splavila. Zame slabosti trajajo od petega tedna in vse do poroda. Dneve preživljam tako da skušam pojesti nekaj kar bi ostalo v želodcu ali izbiram ugoden trenutek za bruhanje. Mislim da so prvi štirje meseci najtežji, ker je to takrat, ko sem povrh slabosti še dodatno utrujena. Pri nekako šestnajstih tednih se moja moč vrne in to mi malce pomaga.

Glede zdravilnih sredstev smo poskusili vse, toda brez koristi. Da zmorem, sem odvisna od svojega moža. On je duhovnik v javnem univerzitetnem središču in tako si lahko urnik delno prilagodi. Kadar imam na voljo za pomoč starejše otroke jih vpokličem. Prepričam se da imam dovolj počitka in spanja (spanje dvanajst ur ponoči in krajši počitki preko dneva). Obroke smo popolnoma poenostavili in naši izdatki za hrano letijo skozi okno. Ničesar ni kar bi lahko naredila, kot to da zaupam Bogu. Po hiši pustim ležati večino stvari. Umazano perilo je ena stvar s katero skušam ostati na tekočem in če lahko tudi kuhinjo enkrat dnevno očistim.

Mislim da je najboljša stvar katero smo naredili, da ko sem imela samo mlajše okoli sebe, da je prišla na pomoč študentka iz univerze. To je bila velika pomoč. Prav tako je to dalo otrokom nekaj česar so se veselili in mojim občutkom krivde pomagalo, ker nisem bila zmožna narediti stvari katere sem želela z njimi narediti.

Skušala sem obdržati stvari v teku. Enkrat sem bila med četrtem in petim mesecem in sem živela precej običajno življenje, ločeno od nenehnega bruhanja. Četudi sovražim bruhanje na javnih mestih ali med počitnicami, sem tudi to naredila tako, da lahko kot družina gremo kamorkoli. Nisem želela, da bi dobili vtis da noseča mami pomeni da se oni devet mesecev dolgočasijo.

Kar se tiče odnosa med možem in ženo, sva čas preživljala skupaj na kavču. Tudi čas za 'spalnico' je bil izzivajoč. Spominjam se da sem rekla: „V redu, toda naj najprej bruham.“ Ali: „V redu, toda ne mislim da se še za kaj.“ Včasih sva planirala samo enkrat tedensko. Zame je teden minil prehitro in prepočasi za mojega moža! Toda to je bilo samo obdobje.

Ohranjati upanje je najboljša stvar. Veliko berem svojo Biblijo, predvsem Psalme. Pridobila sem si tudi veliko sočutja in se skušala vživeti v ljudi, ki imajo opraviti s

kroničnimi boleznimi in bolečino. Nenazadnje sem vedela, da bo moja slabost odšla proč in zamenjal jo bo čudovit dojenček!

Moja najstarejša je stara 23 let in najmlajši 3 leta. Nihče od otrok nima slabih spominov na te izzivalne mesece.

SUSI LINDQUIST, Ellensburg, Washington, ZDA

radxians@elltel.net

Matt in Susi sta blagoslovljena z Amando (23), Nate (21), Kaleb (17), Katie (15), Carrie (13), Ben – posvojen (12), Soren, (6) in Haddon (3).

Odgovor za edeme (povečane akumulacije tekočine, otekline)

Sem babica začetnica v San Diegu in babica s katero delam uporablja mleko kokosovih orehov za zdravljenje edema v nosečnosti. Priporočljivo je uporabljati mlajše kokosove orehe, vendar so tudi starejši, rjavi dobri. Vsak dan popijte vodo enega do treh kokosovih orehov, glede na ostrost edema.

Pogosto jih lahko v primeru popusta kupite v Azijskih, srednje vzhodnih ali latino ameriških trgovinah. Mleko je skoraj čista tekočina, ki je znotraj kokosovega oreha. Mleko kokosovega oreha ima isto stopnjo elektrolitskega ravnotežja kot jo imamo v naši krvi. Mleko je čisto in polno naravnih sladkorjev, soli, vitaminov in kalija. Ko ga enkrat odprete morate mleko hitro popiti, ker hitro izgublja na prehranskih značilnostih.

DORA RAMIREZ, El Cajon, Kalifornija, ZDA

zerimarad@sbcglobal.net

Steven in Dora sta blagoslovljena s Steven ml. (15) in Adriana (12). Dora je babica začetnica, pomočnica nosečnicam pred in po porodu in učiteljica poroda po [Bradleyevi](#) metodi naravnega rojevanja.

Glejte Rejuvenate (ang: pomladiti se) s Sereninim DVDjem ali kupite njeno knjigo [Pomladite svoje življenje" Recepti za energijo](#), da izveste kako se odpre kokosov oreh.

Recepti za moč

Trenutno sem noseča s svojim četrtem otrokom. Kot pri svojih prejšnjih nosečnostih imam opraviti z jutranjimi slabostmi v prvih mesecih svoje nosečnosti. Moj mož je za pomoč prosil resničnega prijatelja zdravnika in ta mu je dal naslednji recept:

Doktorjev recept za moč

- 1 žlička do 1 velika žlica pivskega kvasa ([Saccharomyces cerevisiae](#)) ali [prehranbenega kvasa](#)

- 1 žlička do 1 velika žlica melase
- 1 jajce (sveže, iz kmetije)
- Kozarec mleka

Premešajte z vilicami ali zmešajte v mešalniku.

Pijte dvakrat dnevno, dokler se simptomi ne zmanjšajo, potem enkrat dnevno.

Delovalo je! Skoraj takoj sem bila sposobna pripraviti obroke za svojo družino. Po 20 minutah od prvega popitega kozarca sem že pripravila kokoško juho, katero sem potem brez težav pojedla. To bi mi prihranilo mnogo težav med prejšnjimi tremi nosečnostmi.

NICHOLA FILES, Carbon, Texas, ZDA

david@txol.net

Zakladi Davida in Nichole so Keliyah (6), Jakin (4), Sarah (3) in še en blagoslov novembra 2008.

Upočasni se in uživaj

Zelo naporno je bilo imeti dva malčka in biti noseča s tretjim. Zadnjih 20 tednov biti popolnoma v postelji je bilo preprosto stresno! Nisem mogla stati ali sedeti več kot 10 minut hkrati sicer bi dobila krče.

Moja mati je bila takrat zelo bolna in moj dragi zlati mož je takrat zelo trdo delal da nas je preskrbel. Vse dokler ni prišel ponoči domov, nisem imela nobene pomoči. Zdravila katera sem imela za ustavitev/upočasnitev krčev so me naredila zelo bolno in šibko, kar mi je celo otežilo skrb za moja dva majhna fanta.

Vsako jutro sem pripravila preprost zajtrk in vse preusmerila jesti v dnevno sobo. Postavila sem otroška vratca, tako da so morali ostati v vidnem območju. Celo dopoldne sem preživela ležeč na moji strani kavča ter jim brala, se igrala (kolikor sem lahko) in bila mami fantoma. Imela sem veliko igrač, iger in dejavnosti da sem fante obdržala zaposlene. Škatlo z igračami smo premaknili v to sobo, tako da so lahko imeli vse svoje priljubljene stvari pri roki. Ob času za opoldanski počitek smo se vsi namestili na kavč ali na tla poleg kavča in sem jim brala dokler niso zaspali.

Conner je bil star dve leti ko sem bila noseča s svojim najmlajšim in mi je bil v velik blagoslov. Prinašal mi je plenice, napitke, prigrizke (katere sem vnaprej pripravila), ali karkoli drugega kar sem mogoče potrebovala. Bila sem presenečena v kako veliko pomoč je lahko dvoletnik in kako veliko lahko razume.

Da sem vsem poenostavila stvari, sem si pripravila prigrizke v majhne plastične vrečke. Za pijačo sem uporabljala majhne platenke od vode. Plastične vrečke prigrizkov so jih med obroki ohranjale vesele in ko sem morala biti na nogah, sem obnovila zalogo tako hitro kot je bilo le mogoče. Preprosti obroki so mi prihranili

predolgo stanje na nogah. Za čas takoj po porodu sem pripravila zmrznjene jedi tako, da bi se samo še postavile v pečico, toda končalo se je tako da sem jih uporabila za kosilo medtem ko sem počivala v postelji. Za zajtrk in malico smo pripravljali preproste stvari kot so sadne kaše, ovseni kosmiči, mandljevo maslo, sendviči z marmelado, itd. Za kosilo smo običajno jedli nekaj kar se je kuhalo cel dan v priročnem kuhalniku ali preprosto juho ki je počasi vrela v loncu in ni bilo potrebno da bi poleg njega stala dolgo časa.

Bog nam je dal tretjega zdravega otroka in meni je bilo dano da sem več mesecev preživela s prvima dvema in tako resnično spoznala svoja prva dva otroka. Rada sta imela mamo, ki se je z njima ves dan igrala in ni skrbela če je hiša čista. Bog ima način da nam pokaže kaj je v življenju resnično pomembno in vesela sem, da me je Bog blagoslovil z razlogom za upočasnitev in uživanje z otroci.

SHANA STRODE, Charleston, Illinois, ZDA

shanans3bs@yahoo.com

Bill in Shannon imata tri sinove, Conner (9), Kasey (7) in Cody (5).

Jejte malo, a pogosto

Tekom svoje prve nosečnosti mi je bilo ves čas slabo. Nekajkrat se je končalo celo tako da sem pristala v bolnišnici, ker nisem mogla delati. Med svojo drugo nosečnostjo me je skupina žensk, katere sem našla na spletu, blagoslovila z nekaj nasveti ki so mi resnično pomagali.

Prvi nasvet je bil, naj si pripravim majhno škatlico keksov povsem poleg postelje. Takoj ko sem se zbudila, sem pojedla nekaj keksov in preden sem vstala sem nekaj minut počakala.

Vedno sem s seboj nosila pepermintove bombone ali druge življenjske rešitelje. Ob prvem znaku vznemirjenega želodca sem si enega položila v usta. Mnogi predlagajo čaj iz poprove mete, toda bombon je mnogo hitrejša pot da dobite nekaj peperminta.

Končno, mnogo izkušenih mam mi je povedalo, naj svojega trebuha nikoli ne pustim preveč praznega. Rekle so mi naj jem majhne koščke hrane, toda pogosto. Delovalo je! Bodite previdne da ne greste preko mere, sicer boste pridobile preveč teže. Vsako uro ali dve pojejte nekaj keksov, košček toasta ali nekaj prest. Suha hrana kot je to, je odlična, toda naredite karkoli deluje za vas.

Vnaprej načrtujte, tako da vas slabost nikoli ne ujame brez česar koli za grizljanje, kot recimo med nakupovanjem, na srečanjih ali v cerkvi. Nihče ne bo postal jezen če bo v taki situaciji nosečnica za umiritev svojega želodca želodcu privoščila prigrizek.

Prav tako pijte veliko vode; to bo ohranjalo vašo želodčno kislino manj močno.

S tem ko sem upoštevala te nasvete, sem med svojo drugo, tretjo in četrto nosečnostjo imela komaj kako slabost. Uživala sem v čudovitem času rasti majhnega življenja katerega je Bog položil vame in tako sem lahko tudi bolj

uživala z ostalimi otroci.

AMANDA SEARS, Kissimmee, Florida, ZDA

kissesmomof4@msn.com

Otroci Josha in Amande so Zach (12), Easton (10), Mariah (8) in Drew (5).

Digitalni fotoaparati

Med zadnjo zelo težavno nosečnostjo sem se naučila preverjati opravljene naloge z uporabo digitalnega fotoaparata. Ko so otroci rekli, da so končali s čiščenjem pod njihovimi posteljami, sem jih prosila da vzamejo digitalni fotoaparati in naredijo sliko da mi jo pokažejo! Radi slikajo svoje lastne fotografije in rada vem ali so stvari narejene ali niso!

Poleg našega čudovitega dojenčka je bila še ena prednost moje težavne nosečnosti - da so moji otroci prevzeli kuhanje. Imeli so čudovit čas za učenje kuhanja hrane, katere nisem mogla niti povohati brez da bi bruhalo.

CARRI PETERSON, Brukesville, Kentucky, ZDA

peteronclan@momys.com

Otroci Erica in Carri so Angela (15), Matthew (14), Josiah (11), Anna Grace (9), Emma Joy (7), Sara Faith (5), Nathan (3), Mercy (1,5) in Bethany Hope rojena 9. julija 2008.

Ostani trdna

Če ste kot jaz, potem ni takšne stvari kot je jutranja slabost – temveč je celodnevna slabost! Pod svojo prepono dobim zračni mehur, ki mi naredi ogabne občutke, kot da bi se mi moralo nenehno spahovati. Spoznala sem, da mi resnično pomaga če imam v želodcu ves čas nekaj. Prav tako pomaga pitje vode tudi takrat kadar ne želim piti. Prepričajte se da imate v žepu zavojček keksov ali steklenico vode v avtomobilu za čase ko prav tisti trenutek nekaj potrebujete.

Skrbite da dobite dovolj železa. To naredi veliko razliko v stopnji vaše energije. Če vidim da mi je težko iti po stopnicah, vem da ga nisem dobila dovolj.

Ob dnevih ko se ne počutim da bi sploh karkoli počela, molim za moč in potem vztrajam v svojih dnevni opravilih. Običajno se pričnem počutiti bolje ko se začnem premikati. Včasih mi samo sprehod iz hiše odvrne moje misli od slabega počutja.

BRIDGET PISCOYA, Fairbanks, Aljaska, ZDA

dietzpiscoya@yahoo.com

John in Bridget imata 5 blagoslovov, Daniel (13), Nicholas (12), Matthew (9), Molly Kate (6), Ethan (9 mesecev) in še enega dojenčka na poti!

Moje vedenje

Vsakodnevno se Bogu zahvaljujem za svoje jutranje slabosti, četudi imam pravzaprav popoldanske slabosti. Pričnejo se ob 15. uri in se nadaljujejo ves večer. Pričakujem našega 13-tega otroka. Minulega decembra (2007) sem imela spontani splav, ko je moja mati nepričakovano preminula zaradi srčnega udara pri starosti 62 let. Z možem sva mislila da sva že zaključila in najina srca sta bila zelo žalostna, čeprav je bil najin najmlajši star šele dve leti. Tekom najinega zakonskega življenja še nikoli nismo imeli dvoletnika brez novorojenčka.

Vsak mesec sva molila k Gospodu, da nama ohrani najino naročje odprto. Junija 2008 sva prekipevala od veselja, ko sva spoznala da zopet pričakujeva. Moje popoldanske slabosti so hujše kot kdajkoli prej in z zadnjimi štirimi otroci nikoli niso popolnoma minile. Vsakokrat ko mi je ponoči še posebej slabo, mi moj mož pravi: „Draga, vesel sem zate.“ Odgovorila sem: „Odlično.“ Oba veva da je to dober znak zdrave nosečnosti.

Veliko od tega ima opravka z vedenjem. Če se čez svojo nosečnost razveseljujem, potem lahko bolje obvladujem slabost. Prav tako sem popolnoma spremenila svojo dieto in iz svoje prehrane črtala ves sladkor, belo moko in kofein. To mi je pomagalo pri energiji.

Večerjo planiram in kuham ob času za kosilo, ker je moja slabost najhujša popoldan. Ko vozim, prežvekujem koščke ledu in pijem svežo vodo z limono.

Prvih 8-10 tednov uporabljam naravno mazilo progesteron, katero mi pomaga obdržati ravnotežje med hormoni in slabostjo.

Moji otroci so čudovita pomoč. Prav tako sem čas za spanje premaknila za pol ure, tako da grem bolj zgodaj v posteljo.

Mi smo navdušeni, da nas je Gospod zopet blagoslovil.

DIANA MARTENS, Santa Rosa, Kalifornija, ZDA

trulyblessed@familink.com

Otroci Jona in Diane so: Pam, poročen z Shawn in otroka Brooklyn in Bryce, Sara poročena z Jasonom in otroka Whitely in konec marca 2009 pričakujeta drugega, Desire (19), Jonathan (18), Joshua (16), Jeremy (14), Justin (12), Bethany (9), Jared (8), Jacob (6), Joel (4), Carolyn (2) in začetek marca 2009 pričakujeta novega dojenčka.

Plastični krožniki in kuhinjske posode

Tolažim se da nosečnost pravzaprav traja samo obdobje in ko je končana lahko ponovno postanete žena in mati. Lahko je izgubiti pogled na to, ker ko se nekdo počuti slabo, je vsak dan podoben večnosti.

Za vsako nadaljnjo nosečnost iz praktičnega stališča načrtujem zamrzovanje dodatnih obrokov hrane takoj ko ugotovim da sem noseča. Prav tako upam da bom vnaprej prihranila denar da razporedim nekoga ki bo mojo hišo vsak teden ali

vsak drugi teden očistil, tako da ne bom med tem obdobjem obupavala nad stanjem v našem domu.

Prav tako si pripravim zalogo papirnatih krožnikov in plastičnih kozarcev, tako da se posoda ne kopiči. Poskušam si zapomniti da bo vse to trpljenje videti le kot oddaljen spomin, ko bom v svojih rokah držala ljubkega novorojenčka!

LAUREN WALKER, Lewisburg, Tennessee, ZDA

mrsjtwalker@gmail.com

Joshovi in Laurenijini majhni jagenjčki so Leah (4), Benjamin (3), Miriam (15 mesecev) in nov dojenček novembra 2008.

Molitve mojega moža

Tekom svoje prve nosečnosti sem imela grozne slabosti. Z mojo drugo nosečnostjo z dvojčki je bilo še celo slabše. Da sem zmogla, sem potrebovala zdravila in pogoste intravenozne infuzije in bila sem tako bedna, da nisem mogla misliti da bom lahko še kdaj imela kakega otroka in skrbela zanj.

Pri svoji trenutni nosečnosti je moj mož položil name roke, molil zame in me vsako jutro blagoslovil. Niti enkrat nisem bruhala ali bi mi postalo slabo. Nisem si mislila da je to mogoče! To je bil tak blagoslov.

Še en razlog je bila razstrupitev in umsko čiščenje v prejšnjem letu. Dodala sem post, jedla več polnozrnatih hrane in več sem se naučila o čiščenju debelega črevesa in zdravju.

AMY MANACHER, Fairhope, Alabama, ZDA

amymariache@aol.com

Greg in Amy sta blagoslovljena z Anna (8), Louie (4), Sophia (4) in fantkom katerega pričakujemo novembra 2008.

Čas za razmišljanje

Pri vseh svojih petih otrocih mi je bilo v prvem tromesečju zelo slabo. Najbolje sem shajala, če sem objela čas. Sedela sem in med tem časom veliko bolj razmišljala (ker če bi vstala bi najbrž morala steči v kopalnico!) in tako sem morala gledati stvari, ki so se dogajale, iz drugega zornega kota.

Namesto da sem bila ta, ki je nenehno 'v akciji,' sem svoje otroke opazovala kako drug za drugega skrbijo, se učijo in več razmišljala o njihovih osebnostih. Brez kakršne koli izbire, kot da sem se bolj zanesla na Boga v vseh svojih potrebah, sem doživela, kako On nikoli ne odpove pri zagotovitvi obroka za mojo družino, s pomočjo mojih rok ali rok nekoga drugega, čeprav me že razmišljanje o hrani in celo biti v kuhinji naredi da se počutim resnično grozno.

Usedem se in sem nekaj časa tiho v Gospodovih rokah, medtem ko on dela čudeže v mojem trebuhu.

JACLYN STRASBURG, Appletown, Wisconsin, ZDA

ljstrasburg@yahoo.com

Otroci Lucasa in Jaclyn so Logan (8), William (7), Michael (5), Aliya (3) in Rachel (1).

Mamin dan slabosti

Ko sem postala noseča z najinim tretjim otrokom, je bil moj najstarejši star šele štiri leta in moj srednji otrok še ni bil star dve leti. Ob dnevih ko nisem mogla prenašati slabosti, smo se igrali „Mamin dan slabosti.“ S svojo blazino sem se v otroški sobi ulegla in jim rekla: „Mami se ne počuti dobro. Mi lahko pomagate da se bom bolje počutila?“ To jim je dalo priložnost, da so bili do mene skrbni in zame naredili vse prijetne stvari katere z možem narediva zanje kadar so oni bolni. Pokrijejo me s posebnimi odejami, molijo zame, mi pojejo in imajo veliko zabavo medtem ko se pretvarjajo da mi kuhajo priljubljeno hrano. Ob času ko se igra konča, se pravzaprav počutim mnogo bolje!

GENESSA LAVINE, Murrieta, Kalifornija, ZDA

gennysgarden@yahoo.com

Travis in Genessa imata tri majhne blagoslove: Gabriel (5), Amanda (3) in Molly (8 mesecev).

Odvrazi belo

Pri svojih dveh nosečnostih sem doživljala strašne jutranje slabosti in sem celih devet mesecev bruhala. Moja zadnja nosečnost je bila mnogo boljša, k čemur je pripomogla tudi sprememba najine prehrane dve leti preden sem postala noseča. Odrekla sva se beli moki, kruhu in makaronom, itd. in pričela kupovati polnozrnate makarone in mleti svojo lastno zrnje da narediva kruh, rulade, skorjo za pizzo in tako naprej. Prav tako se trudiva da jeva več sadja in zelenjave.

HILLARY CRANDALL, Denver, Kolorado, ZDA

ravendist@gmail.com

Otroci Davida in Hillary so Grace (6), Theo (4) in Hannah (2).

Iščite Gospoda

Najboljši nasvet za vsako, ki ji je med nosečnostjo slabo, je seveda iskati najprej Gospoda. To sem vedela ko mi je bilo s sinom slabo, toda nisem razumela kako iskati. Hvaležna sem, ker je naš Gospod potrpežljiv. Po strašljivem izletu v sobo za nujno medicinsko pomoč, sem cel teden počivala na postelji. Moj mož mi je pripeljal najino hčerko da jo podojim (kar je zagotovo pripomoglo, da sem se bolje počutila in zelo priporočam dojenje v dvoje za olajšanje jutranje slabosti). Potem sem imela čas za molitev! Bilo je težko in čudovito. V bolezni vam bo Gospod razodel kaj je potrebno narediti.

Prav tako zelo priporočam filter za vodo za celotno hišo.

ELIZABETH PHILLIPS, Lancaster, Ohio, ZDA
ejphilips@sbcglobal.net

Bog ima večji plan

Z možem imava 14 otrok v starosti od 23 do 2 ½ let. Izvajamo izobraževanje na domu, kar pripomore k stalni zaposlenosti in zanimivemu domačemu življenju.

Kot si lahko predstavljate osnovno dnevno delovanje naše družine ni majhna stvar. Štirje od naših otrok so zaposleni, da pomagajo podpirati družino od možganske poškodbe mojega moža pred skoraj osmimi leti. Domača opravila me ohranjajo dodatno zaposleno in vsi, vključno z mojim možem pripomoremo k dnevnim opravilom. Štirinajst nas živi v hiši s štirimi spalnicami, katere odpremo drugim kadarkoli naletimo na priložnost. Naša družina rada izvaja dar gostoljubnosti. V vsem tem je nalezljiva radost v našem domu. Najstniki, ki delajo skupaj z najinimi otroci, želijo da bi bili kot Wexel-ovi (naš priimek).

Pred nekaj leti, kot 46, skoraj 47 letna gospa se je moje telo pričelo spreminjati. Prepričana sem bila da bo Phoebe, najin šestletnik, najin zadnji. Še nikoli dotlej ni bilo več kot dvoletnega premora med otroki in doživljala sem pred-menopavzne znake. Pravzaprav, preden sem vedela da sem štirinajstič noseča, sem bila brez nekaj ciklov. Postalo je očitno in sploh nisem pomislila na karkoli drugega. Trajalo je več kot dva meseca, da sem ugotovila da zopet pričakujem, čeprav sem doživljala nekaj zelo znanih občutkov.

Dan, ko sem naredila test in je bil test potrjen, je bil neverjeten. Ponovno bomo blagoslovljeni z novim življenjem v našem domu. Videti bi morali radost, ki se je širila med najinimi otroci. Mislili boste, da je najinim otrokom nekdo rekel, da sva zadela na loteriji!

Kot družina smo veliko stvari preživeli v vsakem pogledu. Moževa možganska poškodba je pustila pritisk na naši družini, ki bi nas skoraj zmečkal. Kakorkoli, z Bogom smo se okrepili. Ko sem ob tej novici v svojem srcu razmišljala o radosti v našem domu, mi je Bog dal čudovito vizijo, ki zadeva najine zadnje tri otroke.

Ko je bil moj mož poškodovan je bil Isaac, otrok številka 12, star štiri mesece. Poškodba je bila zelo travmatična za celo družino, še posebej zame ker sem izgubila tovariša kot sem ga poznala in sem sedaj imela povsem drugačnega. Bila sem zelo osamljena. Bog je v Njegovi suverenosti vedel, da bom potrebovala Isaaca. Ko so bili vsi v posteljah in spali, sem bila sama, toda imela sem za pestovanje, ljubkovanje in dojenje ljubkega majhnega dojenčka. Z zaupanjem v Boga, da on načrtuje našo družino, je bil rezultat ta, da je Isaac pomagal mojim potrebam za katere nisem vedela da bodo prišle. To je bilo med zelo napornim obdobjem neprecenljivo.

Enajst mesecev po njegovi poškodbi sem bila ponovno noseča. Lahko si

predstavljate vse pripombe katere sem slišala od ljudi, ki ne razumejo da so Božje poti mnogo višje od naših. Na zunaj rečeno bi se nekdo spraševal o modrosti v tem, toda Bog ve mnogo bolje, kot si mi lahko sploh predstavljamo. Tako sem z vero in radostjo sprejela rast novega življenja v svojem trebuhu. Imenovali smo jo Phoebe Hope – Phoebe pomeni „svetel“, tako da je ona svetla deklica upanja.

Kot je Issac zadovoljil toliko mojih potreb, je postalo jasno, da je Bog priskrbel Phoebe za mojega moža. Ko je bil poškodovan, je bilo zanj zelo težko biti okoli hrupa in neprestanega gibanja otrok. Prisilil se je in je nekaj časa preživel z njimi, toda to zanj ni bilo lahko. Pogosto je moral oditi na počitek v kak mirnejši kraj. Ko nama je Bog priskrbel Phoebe, nama je On dal to čudovito, mirno, še vedno majhno človeško bitje. Daniel, moj mož je ležal na kavču in si položil Phoebe na prsni koš. Lahko ste ga videli kako se je topil. Phoebe je bila zanj kot terapija in mu je pomagala, da se je ponovno povezal z otroci. Kako spoštuječe pričevanje o tem kako so Božje poti visoko nad našimi!

Ko sva spoznala da pričakujeva otroka številka 14 si lahko predstavljate, da vsi odzivi niso bili pozitivni. Tokrat je bilo več neizprosnihih pripomb od ljudi, ki so mislili da sva nora... „Kaj pa mislite, saj ste stara 46 let, vaš mož ne more delati,“ itd. Ko sem molila za to nosečnost in ojačala svoje lastno srce kot s pasom, mi je Bog razodel, da je ta dojenček za otroke. Najini starejši otroci so naredili veliko odrekovanja in vsi otroci so šli skozi veliko dnevnih preizkušenj živeč z očetom s poškodbo na možganih. Radost, navdušenje in predvidevanje novega prihoda je prevladalo nad vsako odklonilno reakcijo. Isaac, ki je bil takrat star štiri leta je reagiral na neprecenljiv način. Z obema rokama si je objel obraz, naredil resnično velik nasmeh in potem z rokami ploskal in plesal po sobi.

Ne morem izraziti radosti opazovanja vseh njenih bratov in sester, kako se razveseljujejo ob vsakem njenem premiku, nasmehu, zvoku in gruljenju, ko je Analise prispela. V veliko zadovoljstvo mi je kot mama opazovati kako jo moji najstniški sinovi pestujejo in skrbijo zanjo. Phoebe postaja njihova velika sestra in moji starejši otroci se po napornem delu v službi igrajo in ukvarjajo s to majhno osebo. Velikokrat, ob dnevih počitka, bo kak od starejših otrok pripravil načrte za opravke ali kakšno posebno delo z Analyse. Tako je kot bi bila ona njihov otrok. Radi se stisnejo k njej in ji berejo knjigo ali se samo smeji njenim burkam. To mamino srce napolnjuje s ponosom, medtem ko gledam kakšno ozdravljenje prinaša ta mala oseba.

Mi zaupamo v zelo velikega Boga, ki vidi vse naše potrebe in najbolje pozna način kako se z njimi srečati. Zagotovo smo dokazali da so Božje poti najboljše in da so otroci resnično blagoslov.

LAURIE WEXEL, Lilburn, Georgia, ZDA

lwexel@bellsouth.net

Rachel (23), Naomi (22), Andrew (20), Lydia (19), Sarah (18), Laurel (17), Michael (16), Jacob (14), Ruth (12), Peter (11), Mary (9), Isaac (8), Phoebe (6) in Analise (2 ½).

Nekatere od vas se mogoče spominjate branja Laurinega prejšnjega pričevanja v *Above Rubies* #59, „Bog je večji kot naše okoliščine.“

Študirajte Above Rubies priročnike online

Moč materinstva: <http://groups.yahoo.com/group/POMSTUDY/>

Družinska jedilna miza in gostoljubnost:

<http://groups.yahoo.com/group/FMTSTUDY/>

Bodite plodni in se množite/Božja vizija za družine:

<http://groups.yahoo.com/group/GVFSTUDY/>

Varuhi doma: <http://groups.yahoo.com/group/GATE-KEEPERSoftheHOME/>

Vprašanja prosim na email: LtlStoneyus@yahoo.com

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in Cdje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in Cdji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 30 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA

PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687

Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net

Tel. 1 877 729 9861 (*med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka*)

AVSTRALIJA

PO Box 5604, Manly, QLD 4179

Val Stares: admin@aboverubies.org.au

Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC in Zahod

Za naročilo knjig in CD-jev:

General Delivery, Grovedale, AB TOH 1X0

Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca

Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi grede na:

C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5

Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod

PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3

Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA

No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620

Petaling Jaya, Selangor

Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com

Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui

Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz

Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352

Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*

Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408

Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg

Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA

PO Box 3916, Durbanville 7551

Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za

Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK

PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand

Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD

Email: nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA

6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA

John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com

Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.

* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.

Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Ženstvena ljubkost

„Resnična ženska bo komaj skrbela za izmenjavo njenih občutljivih instinktov, njeno spretnostjo prstov, njenem mnogostranskem spominu – ki ji omogoča da dela mnogo majhnih in velikih stvari v našem vsakodnevnem hišnem življenju enako dobro – njeno hitro dojetanje, njena materinska vseprisotnost, njena ljubka, ženstvena ljubkost za vsako drugo tržno stvar, ali vsak drug značaj ali zmožnost pridobljeno z gojitvijo ali učenjem. Resnična ženska je ženska in si ne želi biti ničesar drugega, razen če lahko to doda k svoji ženskosti.“

Emma Drake v „Kaj naj bi mlado življenje vedelo“ izdano 1908